KURTULUŞ

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ ve EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN

350 KRŞ.

4 TEMMUZ 1978 – SAYI 27

TAHRİKLER, KÜRT DİRENİŞİNİ ENGELLEYEMEZ

Türkeş adi bir yalancıdır !

İTALYAN FAŞİSTLERİNİN BAŞI MUSSOLİNİ İÇİN İTALYAN KOMÜNİSTLERİ "ENİNDE SONUNDA BACAĞINDAN ASACAĞIZ" DİYORLARDI. NİTEKİM ÖYLE OLDU. TÜRK FAŞİSTLERİNİN DE SONU MUSSOLİNİ'DEN FARKLI OLMAYACAK.

1976 YILINDA TAMAMLANAN İTÜ YURDU BUGÜNE KADAR AÇILMADI. 1200 YATAKLI İTÜ YURDU KAPALI DURURKEN 10 BİN İTÜ ÖĞRENCİSİNİN KALACAK YERLERİ YOKTUR.

İTÜ YURDU İÇİN YAPILAN DİRENİŞİ 1000'DEN ÇOK POLİS VE "MAVİ BERELİ" JANDARMA BASTI. 242 ÖĞRENCİ GÖZALTINA ALINDI.

"EDİRNEKAPI ÖĞRENCİ YURDU ÜLKÜCÜLERİN ELİNDE BULUNAN SON DERECE ÖNEMLİ BİR KALEDİR. TOPKAPI GARAJLARI, ŞEHRE GİRİŞ VE ÇIKIŞ, VATAN MÜHENDİSLİK, ŞEHREMİNİ LİSESİ, VATAN LİSESİ VATAN VE MİLLET CADDESİ GİBİ ÇOK ÖNEMLİ MEVZİLER EDİRNEKAPI KALESİNİN KONTROLÜ ALTINDADIR" ORTADOĞU GAZETESİ"

EDİRNEKAPI YURDUNU BOŞALTMAYA GİDEN POLİSLER FAŞİSTLERLE ANLAŞMA YAPTILAR. JANDARMA KOMUTANI FAŞİSTLERİN SİLAHLI OLDUĞUNU KABUL ETTİ VE FAŞİSTLERE ÜZERLERİNİN ARANMAYACAĞI KONUSUNDA TEMİNAT VERDİ.

29 Haziran günü binlerce polis ve "mavi bereli" jandarma büyük bir "gizlilik" içinde İstanbul Teknik Üniversitesini sardılar. İTÜ' nün bahçesinde kurulu bulunan direniş çadırlarına saldırı saat 18'de başladı. Direniş alanında bulunan öğrenciler polis arabalarına doldurularak emniyete götürüldü Direniş çadırları parçalandı. Direnişe katılan çeşitli öğrenci örgütlerinin pankartları yırtıldı. Polis- jandarma baskınından sonra direniş yeri "harp meydanı" gibiydi.

İTÜ öğrencileri barınabilecekleri bir yer istiyorlardı. İki yıldır inşaatı bitmiş olan yurtlarının açılmasını istiyorlardı. Anadolu' nun çeşitli yerlerinden gelmiş binlerce öğrenci 1200 yataklı koskoca yurtlarının açılmasını istiyorlardı. Direnişin nedeni buydu.

Vali yardımcılarından biri ise direniş yerinde çeşitli "ideolojik" tartışmalar yapıldığını ve bunun direnişin kaldırılması için yapılan saldırının başlıca nedeni olduğunu söylüyordu. Yani, öğrencilerin Türkiye halklarının çeşitli sorunlarını tartışmaları, çözüm yolları aramaları polis-jandarma saldırısının temel nedeniydi.

Aynı gün Türkeş İçişleri bakanının bir demecine küfürler yağdırıyordu: "Önce sağı ezmek, sonra solla mücadele etmek görüşünden çılgın, adi, aşağılık düşünce olamaz" diyor ve ekliyordu: "Memleketin insanları şu ya da bu düşüncededir diye onları ezmek çağ dışı bir düşüncedir."

Bu sözleri ile Türkeş yeni bir demagoji yapmaktaydı. Herşeyden önce İçişleri Bakanı önce sağı, sonra solu ezmekten bahsetmiyordu. Za-

DEVAMI: Sayfa:5 St:5

Bir süredir Hürriyet gazetesinde "sınırlarımıza" (!)da sıçrayan ve SAVAK gibi bir takım örgütlerinde desteğinde tezgahlandığı öne sürülen olaylar hakkında haberler çıkmaktadır. Bu tür yayınların bir süredir tekrar yoğunlaşan "bölücülük" demagojisiyle (ki hükümet yetkililerinden genel kurmay başkanına, Demirel'den Türkeş'ine kadar herkes bu tehlikeye parmak basmakta (!) ve bölücülüğün ezileceğinden dem vurmaktadırlar) aynı zamana rastlaması da bir tesadüf eseri değildir. Hele İran'da gelişen toplumsal muhalefetin sesinin duyulduğu bu günlere de denk düşmesi, yine bir tesadüf eseri değildir.

Hürriyet gazetesinin iddialarını teker teker ele alıp değerlendirirsek işin altından oligarşinin tezgahlamaya çalıştığı oyunları göreceğiz. Sadece "bizim" oligarşinin değil, İran, Irak Suriye ve CIA gibi bir takım sömürgeci güçler emperyalizmin uluslararası istihbarat teşkilatlarının oyunlarını göreceğiz. Bu anlamda Hürriyet'in yayınları küçümsenmemelidir. Tüm ilerici, yurtsever ve devrimci güçler, hazırlanan tuzaklara karşı uyanık olmalı, sömürgeci oligarşinin ve onun hizmetindeki yayın organlarının oyunlarını de şifre etmeli, körüklenmek istenen şovenizmi dağıtmalı, kitlelerin yanlış hedeflere yönelik olarak şartlanmalarını kırabilmelidir. Faşist tuzakları etkisizleştirmek, bugün işin ertelenemez bir görev olarak karşımıza dikilmiştir.

Devamı: Say:5 St:1

Tekstil muhalefetinin geçmişi

İşçiler Tümüyle Kongreye Gelse Merkeze de Muhalefete de Avucunu Yalatır

Gerek TEKSTİL yönetimi, gerekse "ihtilal" havası içindeki muhalefet bir arada "24 TEMMUZ İŞÇİ BAYRAMIDIR" diye yazan bir sözleşmeye birlikte imza atıyordu geçtiğimiz dönemde. Buna "kısa sürede gerileme" denilesi geliyor. Fakat öyle değil, bu ve bunun gibiler bizlere pek yabancı gelmeyen tavırlar. Bu yüzden ideolojilerin pratiğe yansıması olarak değerlendirirken rahatsız olmuyoruz...

Geçen kongre öncesi Merkez Denetim kurulunun şubelerle ilgili düşünceleri şöyle:

"Bakırköyden başlayarak Anadolu şubeleri dahil bütün şubeleri denet-

DEVAMI: Sau:5 St:7

KURTULUŞ

Yeni Cunta Hesapları

Son zamanlarda özellikle Türkeş, sık sık hükümetin düşürülmesinden bahsetmeye başladı. Oligarşinin mutemed gazetelerinde Türkeş in "gizli" hükümet düşürme planları açıklanmaya başlandı. Planlar CHP'den 30-40 milletvekilinin hükümeti düşürme çabasına katılması üzerine inşaa ediliyor! Böylesi bir olasılık şimdilik mümkün değil. Ve zaten öyle anlaşılıyor ki Türkeş'in "hükümet düşürülmelidir, düşürülecektir" çığlıkları daha ziyade parlamento dışı hesaplara dayanmakta ve esas olarak da hükümetin düşürülmesinden çok militan kadrolara güven, cesaret kazandırmaya yönelik.

30 Ağustos'a yaklaşılan şu günlerde, yani ordu içindeki terfilerin ve emekliliklerin yaklaştığı şu günlerde, yeni cunta hesapları yapılmaya başlandı. Cunta hesapları o denli açığa çıktı ki Başbakan, Demirel'i komutanları tahrik etmekle suçlamakta. Ancak bugünden görülen o ki CHP hükümetinin yakın gelecekte düşürülmesi olasılığı ne mecliste, ne de meclis dışında mümkün değildir. Ecevit ve hükümeti oligarşinin geniş desteğini sağlamıştır. Ordu ile ilişkileri oldukça güçlüdür.

Sağa da, sola da paravanası arkasında özellikle sosyalistlere karşı polis ve jandarma baskısının bütün şiddeti ile sürmesi, bütünüyle oligarşinin arzularını karşılamaya çalışan ekonomik önlemler ve özellikle dış gezilerin ürünleri bugün oligarşiyi ve bütün uzantılarını CHP hükümetinin ardına takmıştır.

Bu durumda Türkeş'in "hükümet düşürülecektir" çığlıklarının anlamı nedir? Yukarıda da belirttiğimiz gibi esas olarak militan kadrolara güven ve cesaret vermek ve bulanık suda balık avlamaktır. MHP cuntasının varlığından şüphe yoktur. Böyle bir cuntanın fırsat kolladığından şüphe yoktur. Faşizm gerilemiş değildir. Aksine saldırı üstüne saldırı tazelemektedir. Her yeni fırsatı değerlendirerek tüm demokrat güçlere karşı geniş bir yıldırma kampanyasını devam ettirmektedir. Her fırsatta sağa ,sola tehditler yağdırmakta, korku saçmaya çalışmaktadır. Hiç durmadan hesap sormaktan bahsetmektedir.

Faşizmin bu saldırganlığına karşı, faşizme karşı tüm demokratların güç birliği gene gündemin birinci maddesidir. Oysa bugün sosyalist gruplar ve demokratlar saldırı ancak kendilerine yöneldiği an anti-faşist birliği akıl etmektedirler. Saldırı kendilerinden biraz uzaklaşınca ise gene her şeyi unutmaktadırlar. Anti-faşist birliğin sağlanmasının karşısındaki en büyük engel işte budur. Mutlaka aşılması gereken ve aşıldığı takdirde faşizme karşı ileri adımların atılmasını sağlayacak olan bir engel.

KURTULUŞ

CEYLANPINAR'DA 38 İŞÇİ TUTUKLANDI

Ceylanpınar Devlet Üretme Çiftliği işçilerinin direnişi sömürgeci oligarşik yönetim tarafından bir kez daha şiddet kullanılarak bastırılmaya çalışılmıştır, 38 işçi 3 sendikacı tutuklanmış ve 59 işçi işten çıkarılmıştır.

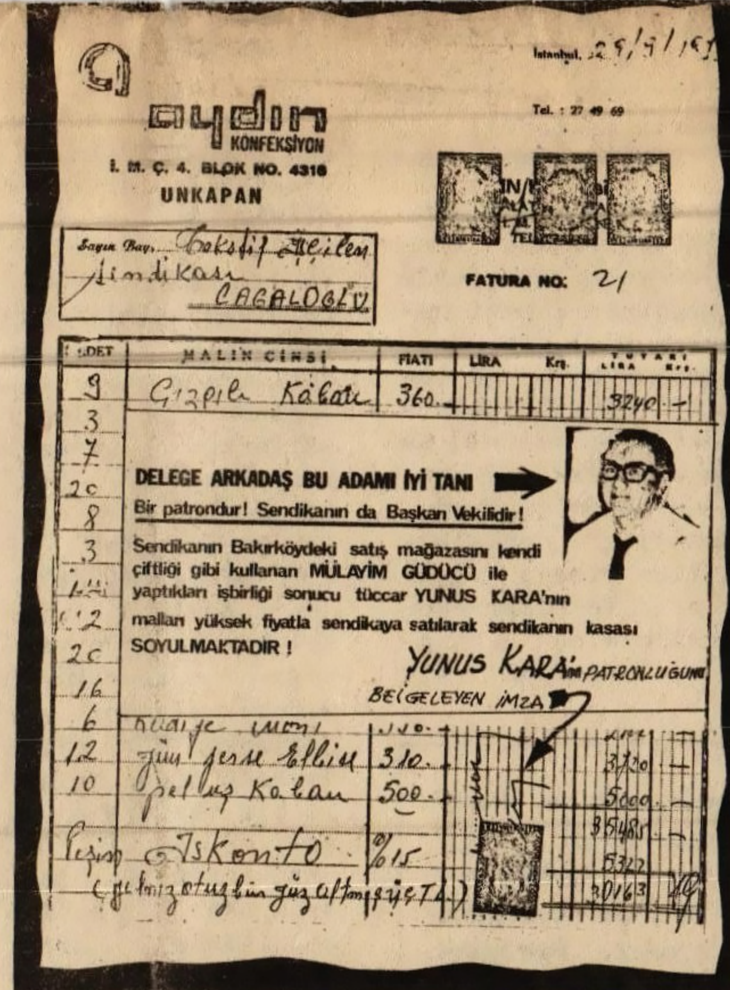
Ceylanpınar işçilerinin giriştikleri bu direniş ne ilk ne de sondur. 12 Mart sıkıyönetim döneminde Bakanlar Kurulunun grevi ertelemesi üzerine Ceylanpınar Devlet Üretme Çiftliği işçileri sömürgeci oligarşik yönetime karşı yiğitçe direnmiş ve grev yapmıştır.

13 Şubat 1978 de de sosyal hakları için direnişe geçen Ceylanpınar işçilerinin direnişi şiddet ve patron yanlısı sendilar tarafından bastırılmış 13 işçi tutuklanmıştır.

Tüm baskı ve engellemelere rağmen yılmayan ve her seferinde daha da bilenen Ceylanpınar Devlet Üretme Çiftliği işçilerinin direnişi tutuklama işten çıkarma ve şiddete rağmen sürmektedir.

Ceylanpınar işçilerine karşı sömürgeci oligarşik yönetim tarafından girişilen bu saldırılar Kürdistan'da hiçbir sosyal muhalefetin gelişmesine izin vermemeye ve yok etmeye yöneliktir. İşte bundan ötürü Ceylanpınar işçilerinin mücadeleleri amansızca bastırılmaktadır.

Fakat deney ve tecrübelerle donanmış Ceylanpınar işçileri mutlaka zafere ulaşacaklardır.

aydın KONFEKSİYON
İ. M. Ç. 4. BLOK NO. 4316
UNKAPAN

İstanbul, 29/5/1978

Tel.: 27 49 69

Sayın Bay, Tekstil İşçileri Sendikası CAĞALOĞLU

FATURA NO: 21

ADET	MALIN CİNSİ	FİATI	LİRA	Krş.	TUTARI
9	Gizpile Kaban	360.			3240
3					
7					
20					
8					
3					
[illegible]					
[illegible]					
20					
16					
6	[illegible]	[illegible]			
12	[illegible] Ellili	310.			3720
10	[illegible] Kaban	500.			5000
					35485
	Peşin Iskonto	%15			5322
	(otuz bin yüz altmış üç TL)				30163

DELEGE ARKADAŞ BU ADAMI İYİ TANI
Bir patrondur! Sendikanın da Başkan Vekilidir!
Sendikanın Bakırköydeki satış mağazasını kendi çiftliği gibi kullanan MÜLAYİM GÜDÜCÜ ile yaptıkları işbirliği sonucu tüccar YUNUS KARA'nın malları yüksek fiyatla sendikaya satılarak sendikanın kasası SOYULMAKTADIR !
YUNUS KARA'nın PATRONLUĞUNU BELGELEYEN İMZA

TEKSTİL SENDİKASINI KİMLER YÖNETİYOR?

Ekteki fotokopi geçen kongrede muhalefetin dağıttığı bir belgedir Bu belge şimdi de sendika YÖNETİMİNDE bulunan YUNUS KARA' -nın kim olduğunu, kimlere hizmet ettiğini açıkça göstermektedir . Devrimci işçiler, sendika yönetiminde bulunan bu işçi sınıfı hainlerini artık çok iyi tanıyorlar, "sosyalist işçiler sendika yönetimine" şiarı doğrultusunda verdikleri mücadele ile mutlaka TEKSTİL sendikasını işçi sınıfı hainlerinden temizleyecekler.

NURETTİN İL'İN KATİLİ POLİS MAHKEMECE SERBEST BIRAKILDI

29 Mayıs tarihinde Nurettin İL'i sırtından vurarak katleden polis memuru Yaşar Beton' un mahkemesi geçtiğimiz hafta yapıldı. Mahkeme otopsi raporuna ve çeşitli tanıklara rağmen katil polisin ifadesini ve polis arkadaşlarının tanıklıklarını dikkate alarak katil polis memuru Yaşar Beton'un mahkemesinin tutuksuz olarak devam etmesine karar verdi. Ayrıca mahkeme gelecek duruşmayı Kasım 1978'e erteledi.

Olay yerindeki bir çok insan, öğrenciler ve Ortaköy halkı Yaşar Beton'un Nurettin yoldaşı sırtından vurarak öldürdüğünü görmüştür. Ayrıca otopsi raporuda kurşunun sırttan girdiğini tesbit etmiştir. Bu durumda polis memuru Yaşar Beton'un kasıtla ve öldürmek için savunmasız bir insana ateş

DEVAMI: Sayfa:5 St:7

TÜM DÖKÜM-İŞ Çelpasta protokol İmzaladı

Çelpaş senelerdir sarı Tek Met-İŞ sendikası tarafından çok kötü şartlarla imzalanan toplu sözleşmelerle satılmış, demir çekme işi yapan bir MESS üyesi işverenidir.

İşçiler, Tek Met - İş sendikası tarafından son kez satıldıktan sonra sarı sendikadan ayrılma kararı almışlar, ve Tüm Döküm-İŞ saflarında

DEVAMI: Say:5 St:5

Emi direnişi sürüyor

İstanbul Sanayi mahallesinde Elektrik Malzemeleri imalatı Ticaret ve Sanayiinde çalışan 41 işçi 6 Nisan'dan bu yana direnişlerini sürdürmektedirler. MHP'li faşist patron Hüseyin Uzunoğlu ve adamları ile jandarma ve bekçilerin tüm yasa dışı baskılarına karşı EMİ'li 41 işçi direnişlerini kararlılıkla sürdürmektedirler. Tüm Maden-İş sendikasında örgütlenen işçiler direnişlerini KURTULUŞ'a şöyle yansıttılar:

"6 Nisan da patron Hüseyin Uzunoğlu jandarma getirerek işçileri fabrikadan içeri sokmadı. Ve 'Bu iş yerinde sendika istemiyorum. Sendikadan istifa eden gelsin içeride çalışsın' dedi

DEVAMI: Say:5 St:5

Emekçi-Der Feriköy şubesi açıldı

EMEKÇİ-DER örgütlenme çabalarını hızla sürdürmektedir. Devrimci kültürü kitlelere yaymak, onların somut talepleri uğruna mücadele sürdürmek amacıyla Mart ayı sonlarında kurulan EMEKÇİ-DER son olarak Feriköy'de bir şube açmıştır.

Feriköy'de EMEKÇİ - DER şubesinin açılmasıyla ilgili olarak şube başkanı Ali Öztürk şu açıklamayı yapmıştır: "Feriköy'de uzunca bir süredir emekçileri devrimci-demokratik mücadele saflarına çekmek , onları örgütlemek için çalışıyoruz. Bugün bu mücadeleyi EMEKÇİ - DER çatısı altında daha

DEVAMI: Say:5 St:7

Kantaç Plastik'te Direniş

İstanbul Oto sanayinde 40 işçinin çalıştığı Kantaç Plastik atölyesinde 20 gün den beri direniş sürmektedir. İşten atılan işçilerin başlattığı direnişi diğer işçilerde üretimi yavaşlatarak desteklemektedirler. İleri Maden-İş Sendikasının yaptığı toplu sözleşmeyi yerine getirmek istemeyen işveren sendikayı etkisiz kılmak için çeşitli yollara başvurmuştur. Direnişçi işçiler bu iş yerinde mücadeleyi şöyle dile getirdiler:

"Bir yıl önce uzun ve çetin müdadele sonucu sendikalaştık. Sendikalaşma sırasında ve sonra mevcut arkadaşlar tecrübesiz diğer bir kısmı (hemen hemen yarıya yakın) patron taraftarıydı. Önceleri bizim ve bazı arkadaşların baskıları sonucu sesini çıkaramayan patron taraftarları zaman geçtikçe canlanmaya başladılar. Bunu çeşitli oyunlar ve kılıflar altında yapıyorlardı. İçerideki

DEVAMI: Say:5 St:5

Emperyalist-Kapitalist sistem içindeki bir ülke bu sistemle iktisadi ilişki sürecinde ithalat, kâr transferleri, dış borç ödemeleri şeklinde kapitalist dünyaya çeşitli ödemelerde bulunur ve ihracat, yabancı sermaye girişi, işçi dövizleri, Turizm vs. karşılığında da döviz sağlar. Bir yıl içindeki döviz giriş ve çıkışı yani bu dönemde diğer ülkelerle yapılan tüm karşılıklı ödemeler ülkenin o yılki ödemeler dengesini oluşturur. Bu anlamda örneğin, herhangi bir ülke için ödemeler dengesi açık veriyor deniliyorsa bu, o ülkenin bir yıl süresinde yaptığı ödemelerinin döviz girişinden daha büyük olduğu anlamına gelir Eğer ülke yıllarca sürekli olarak ödemeler dengesi açıkları ile karşı karşıya kalıyor ise ülke zaman içinde birkaç aylık ithalatını karşılayamayacak duruma düşer. Bu olgu, ülkenin ödemelerdengesinin krize girdiğinin ifadesidir.

Ödemeler dengesi krizleri özellikle Türkiye gibi yarı sömürge ülkelerin çokça karşılaştığı bir oluşumdur(OPEC ülkeleri dışında) Bilindiği gibi bu ülkelerin ekonomisi büyük oranda tarıma dayanır ve geri teknoloji ile çalışan çarpık sanayileri, makina donanımı hammadde ve teknoloji açısından tümüyle emperyalizme bağımlıdır. Tarıma dayanan ekonomik yapı ihracatın kısır kalmasına ve sanayinin gelişmemiş oluşu, tümüyle dışa bağımlılığıda ithalatın büyük boyutlara ulaşmasına yol açar. Bu da bu tür ülkelerin ödemeler dengesi krizlerinden bir türlü çıkamaması sonucunu doğurur. Yarı sömürge ülkeler bu iktisadi yapıları ile ithalatı kısıp ihracaatı arttıramadıklarından krizden kurtulup kendi açılarından hayati önem taşıyan ödemeleri yapabilmek için önlerindeki "zorunlu" tek yolu seçerler. BORÇLANMAK.

BORÇLANMANIN NEDEN BİLE BİLE "TUZAĞA" DÜŞMEK OLDUĞUNUN KAVRANILMASI EMPERYALİST SÖMÜRÜ VE BAĞIMLI KILMA MEKANİZMASININ DAHA İYİ ANLAŞILMASI İÇİN BÜYÜK ÖNEM TAŞIR.

borç tuzağı

Borçlandırmak kapitalizmin tarekabetçi aşamasından beri uygulaya geldiği bir sömürü ve bağımlı kılma aracıdır. Emperyalizm aşamasında bu araç daha büyük boyutlarda kullanılmış özellikle 3. Bunalım döneminde sistemleştirilmiştir. Bugün bu sistemin en tepesinde IMF (Uluslararası Para Fonu) bulunur ve sistem mali sermayenin tüm kredi kuruluşlarına dek sıkı bir organizasyon içinde uzanır.

Yarı sömürge ülkeler krize girince "zorunlu" tek yolu seçip "kurtarıcı melek rolündeki" bu kredi kuruluşlarına başvururlar. Bu başvurularla birlikte dibinde sömürü ve bağımlı kılma saklı olan yeni "Borç Tuzakları" başta IMF olmak üzere bu kuruluşlar tarafından kazılmaya başlanır.

Borçlanmanın neden bile bile "tuzağa" düşmek olduğunun kavranılması emperyalist sömürü ve bağımlı kılma mekanizmasının daha iyi anlaşılması için büyük önem taşır. Bu yüzden güncel olgulardan hareketle önce IMF i ele alarak tuzağın nasıl kazıldığına değinelim.

En büyük "Kurtarıcı melek" IMF krize girmiş ülkeye öyle kolayca kredi açmaz. Kredi açmadan önce o ülkenin yararı için (!) bazı masum (!) isteklerde bulunur. Bunlar:

1)Dış ticaretin serbestleştirilmesi ve ithalat kısıtlamalarının kaldırılması.
2)Büyük oranda devalüasyon,
3)Yabancı sermayeye büyük kolaylıklar

Bu isteklerin tümüyle başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçi kitlelerin çıkarlarına karşı olduğu açıktır. Ama yarı sömürge ülkelerin "halkçı" hükümetleri ne yapsın, emekçi kitlelerin sırtından da olsa borçlanmak zorundalar.

Bununla birlikte IMF her zaman bu kadar nazlanmaz. Endonezya, Brezilya, Arjantin ve Şili'ye faşist darbelerin ardından kendi kendine gider ve bu ülkeler için kredi musluklarını sonuna kadar açar. Yine IMF Emperyalizmin Zairedeki kuklası Mobutu rejimineyardım etmek için kolaycacık toplanıverir.

Bu isteklerin yanı sıra, IMF'in kredi politikası ile ilgili olarak değinilmesi gereken ikinci nokta kredilerin süresidir. IMF kredileri kısa dönemlidir, yani kredi alan ülke en geç 2-3 yıl içinde bunları geri ödemek zorundadır. Zaten ödemeler dengesi sürekli açık veren ülke bir kaç yıl sonra bunları ödeyebilmek için yeniden IMF'in ve diğer Emperyalist kuruluşların kapısını çalmak zorunda kalacaktır.

Diğer kredi kuruluşlarına gelince; Bunlar mali sermayenin uluslararası düzeyde faaliyette bulunan büyük bankalarıdır. Bu bankalar krize girmiş ülkelere borç vermek için ilk olarak IMF'in yada emperyalist tekellerin onayını şart koşarlar. Bu olgu borçlanmanın emperyalizme bağımlılık oluşunun en somut ifadesidir. Bu onay sağlanırsa dev bankalar dünya piyasasında geçerli olan faiz haddinin çok üstünden ve koşullu olarak borç verirler Bu koşullu borç verme sayesinde bankalar borçlanan ülkenin bu borcu nerelerde kullanacağını tümüyle saptar. Örneğin City Bank Türkiye'ye açacağı 100 milyon dolarlık kredinin yarısının ödenmesi gereken borçların kapatılmasında gerikalanınında, kendisi tarafından saptanan mallardan oluşan bir listenin ithalatı için kullanılmasını şart koşmuştur.

Bilindiği gibi Türkiye 1973 yılı hariç yıllarca sürekli ödemeler dengesi açıkları ile karşı karşıya kalmıştır. Bu açıklar 1974'den sonra korkunç boyutlara ulaşmış emperyalizme bağımlılık yüzünden kapatılması için "tek zorunlu yol" borçlanma uygulamaya konmuştur. Tekelci Burjuvazinin "halkçı" hükümeti "cepheci" hükümetlerinin aksine bu konuda epey maharet göstererek büyük boyutlarda borç olanakları sağlayıp oligarşiye bile parmağını ısırttırmıştır. Ancak bu "maharetlerin" başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçi kitlelerin alın terine yönelik olduğu, oligarşinin çıkarları doğrultusunda sömürü ve bağımlılığı pekiştirmekten öteye hiç bir anlam ifade etmediği açıktır.

Gerçek çözüm, Demokratik Halk Devrimi ile emperyalizmden bağların koparılıp, ekonominin planlı bir şekilde yeniden inşaasında yatmaktadır.

GERÇEK

Maden-İş Yöneticileri ve Sorumlular

Sınıf mücadelesinin keskinleşmesi ve buna paralel olarak, oligarşinin işçi sınıfının aleyhine aldığı tedbirlere karşı mücadelede sınıf uzlaşmacı siyasetlerin yüzü açıkça teşhir olmaktadır.

İşbaşındaki hükümet, bugün işçi sınıfını yakından ilgilendiren ve doğrudan doğruya ona yönelik bir tedbir almak istemektedir. Yani ücretleri dondurmak istemektedir. Bilindiği gibi Amerikancı sarı sendika Türk-İŞ "işçilerin fedakarlığa hazır olduklarını" söyleyerek işbaşındaki hükümetin bu tedbirini desteklemekte ve ihanetlerine bir yenisini daha eklemektedir. Bunun yanında ise işçi sınıfının "savaşkan kolu" olduklarını iddia eden Maden-İŞ'in ilerlemeci yöneticileri ideolojilerinin gereği teslimiyetçi bir politika izlemektedirler.

Maden-İŞ dergisinin 102. sayısındaki baş yazıda "Bunalımın sorumlusu ile bu artışların sorumlusu azınlıktaki egemen güçler, kapitalist düzen ve geçen MC yönetimleridir" denmekte, işbaşındaki hükümete "işbirlikçi tekelci sermayenin kârı sınırlanmalı ve ona karşı anti-tekelci bir politika izlenmelidir" diyerek "akıl" verilmeye çalışılmaktadır.

Sorunu bu biçimiyle koyan Maden-İŞ'in ilerlemeci yöneticileri ücretleri dondurmaya çalışan iş başındaki hükümeti kurtarmaya ve aklamaya çalışmaktadırlar. Sosyal-demokrat CHP'nin sınıfsal özünü gizlemeye çalışmaktadırlar.

Bunalımın ve artışların sorumlusu emperyalizm, ona bağlı olan kapitalist düzen ve bu durumun sürmesinden yana olan burjuva partileridir. CHP de bunlardan biridir. Yaptığı icraatlarla ve Başbakanın verdiği demeçlerle bu gerçek defalarca ispatlanmıştır. Emperyalizm ve oligarşi işbaşındaki hükümete olan güvenlerini, işçi sınıfı ve emekçi halklara yönelik alınan tedbirleri nasıl memnunlukla karşıladıklarını bir çok kez belirtmişlerdir.

Maden-İŞ yöneticilerinin hala bu gerçeklere göz yumması ve CHP'yi oligarşiden ayırmaya çalışması gülünç bir şeydir ve teslimiyetçiliğin açık bir kanıtıdır.

İlerlemeci Maden-İŞ yönetimi MC öcüsüne karşı "halkın iktidarı" olarak ilan ettiği CHP hükümetine teslim olmuş ve bundan dolayı da ücretleri dondurmak isteyen hükümete karşı açık ve uzlaşmaz bir biçimde mücadele etmek yerine başka suçlular ve sorumlular aramaktadır. "Emekten yana" olan "Halkın iktidarı"nı yıpratmamak için boş yere çaba sarfetmektedirler.

Ama bu baylar yanılmaktadırlar, işçi sınıfı kendi öz deneyleri ve proletarya sosyalistlerinin yol göstericiliğiyle CHP iktidarının nemenem "emekten yana" ve nemenem "halkın iktidarı" olduğunu her geçen gün anlamakta ve sınıf uzlaşmacı ilerlemecilerin işçi sınıfının mücadelesini nasıl engellemeye çalıştıklarını görmektedir.

Tüm engelleme ve dayatmalara karşın işçi sınıfı ve proletarya sosyalistleri kararlı ve uzlaşmaz bir biçimde mücadele yürüterek ücretlerin dondurulmasına izin vermeyecektir.

SOSYALİSTİN SÖZLÜĞÜ

SOVYET

Sovyet kelimesi Rusça meclis anlamına gelmektedir. Sovyetler pratikten çıkmış, proletarya diktatörlüğünün şekillendiği somut biçim olmuştur. Sovyetler ilk defa Rusya'da 1905 Demokratik Devrimi sırasında ayaklanan işçilerin kendilerini yönetme aracı olarak ortaya çıkmıştır. Sovyetlerin üyeleri fabrikalarda seçiliyordu. Daha sonra köylü sovyetlerive asker sovyetleride kurulmuştur. 1905 Devriminin yenilgisiyle ortadan kalkan Sovyetler, 1917 Subat Devrimiyle yeniden kuruldu Rusya'da Subat 1917'den sonra hem Sovyetlerin hem de Burjuva Geçici Hükümet'in olmak üzere ikili bir iktidar vardı. Bu dönemde Bolşevikler bütün iktidarın Sovyetlere verilmesini savunuyorlardı. Ancak Sovyetlerde çoğunluğu ellerinde tutan Menşevik'ler ve Sosyalist Devrimciler bunu engelleyip Sovyetler'in Geçici Hükümet'i desteklemesini sağladılar. Daha sonra Ekim 1917 Devrimiyle Sovyetler iktidarı almışlar ve proletarya diktatörlüğünü kurmuşlardır. Eski Çarlık Rusyası toprakları üzerindeki diğer ülkelerde de Sovyet hükümetleri değişik zamanlarda kurulmuş ve sonra bunlar birarava gelerek, Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler birliği'ni oluşturmuşlardır.

FAŞİST DEVLET 1

Kapitalizmin emperyalizm aşamasına ulaşmasıyla ya dabir başka deyişle tekellerin ekonomide ve ticarette nitelik belirleyici hale gelmesiyle, ekonomide başkalarını yoketme, yutma eğiliminde olan tekel, siyasette de bu eğilimine ters düşen öğeleri temizlemek ister. Artık burjuvazi, serbest rekabetçi kapitalizm döneminde kendi çıkarlarının bir gereği olarak savunduğu eşitlik ve özgürlük yerine bunları yoketme eğilimindedir. Emperyalizm, her yere, özgürlük değil, ama egemenlik götüren mali sermayenin ve tekellerin çağıdır.

Bu eğilimin sonucu şöyle olmaktadır: Siyasi rejim ne olursa olsun, her yerde gericilik doğmakta, her alanda olduğu gibi bu alanda da, mevcut çelişkileraşırı ölçüde ağırlaşmaktadır.

Emperyalizm çağında bir azınlığın diktatörlüğünü sürdürmeyeçalışan devletin, denetlenmesi gereken güçlerin artması ve bu güçlerin direnişlerindeki gelişmelerin sonucu olarak denetleme mekanizmasında önemli değişiklikler ortaya çıkmıştır. Tekeller ekonomide elde ettikleri üstünlüğü siyasi alanda da pekiştirebilmek için ya açık diktatorvalarını ilan etmekte yahut da örtülü bir biçimde demokratik örtüler altında yeni bir biçim yaratmaktadırlar.

Burjuva demokratik cumhuriyette, ve oligarşik devlette olduğu gibi bazı devlet biçimlerinde, her devlette olduğu gibi kurumlaşmış olan şiddeti örten ve onu topluma dolaylı yollarla sunmaya yarayan bir örtü varolur. Bu tür devlet biçimlerine ÖRTÜLÜ DİKTATÖRLÜKLER denir. Böyle biçimsel bir örtünün varlığı burjuvazinin manevra alanını sınırlarken bir ölçüde halk için belirli bir manevra alanı açar. Ne var ki, bu örtü burjuvazi için ayak bağı haline geldiğinde artık dolaylı hareket etmeğe çalışmak kendisi için ölüm olacağından, bu örtüyü atıp ayak bağından kurtularak askeri ve faşist diktatörlüklerde olduğu gibi AÇIK DİKTATÖRLÜĞÜNÜ ilan eder. Böyle bir şeyin gerçekleşmesi yalnızca burjuvazinin iradesine bağlı değildir. Mücadele halindeki güçlerin durumuna bağlıdır.

FAŞİST DEVLET, KAPİTALİZMİN EMPERYALİZM AŞAMASINDA ORTAYA ÇIKAN KAPİTALİST DEVLET TİPİNİN BİÇİMLERİNDEN BİRİDİR.

Faşist devleti diğer devlet biçimlerinden ayırdeden önemli bir özellik AÇIK DİKTATÖRLÜK olmasıdır. Bundan dolayı faşist devlet biçiminin gizlisinden, kapalısından bahsedilemez. Bir devlet biçimi olarak faşizmin bir açık diktatörlük olmasının yanında onu burjuvazinin diğer açık terörist diktatörlükleri olan Mutlakiyet, Askeri diktatörlük gibi devlet biçiminden ayıran özellikler, içinden doğup geliştiği tarihi şartlar ve faşist hareketle ilişkisi açısından ortaya konulabilir.

O halde özetlersek; HER AÇIK TERÖRİST DİKTATÖRLÜK FAŞİST DEVLET DEĞİLDİR AMA FAŞİST DEVLET BİR AÇIK TERÖRİST DİKTATÖRLÜKTÜR. Faşist devleti diğer açık terörist devlet biçimlerinden ayırdeden özellikleri kavrayabilmek için faşist ideoloji ve faşist hareketle ilişkisini ortaya koymak gereklidir.

Proletaryanın sadece isyan etmek ve burjuva düzenine karşı başkaldırmakla yetinmeyip; diğer emekçi sınıf ve tabakaları da yanına çekerek kendi başına istikrarlı bir yapı yaratarak sürdürmeye yönelmesi ve bunun Büyük Ekim Devrimi ile gerçekleşmesi, hakim sınıfları kendi sömürü ve soygun düzenlerini ulusal ve uluslararası planda yükselen bu hareket karşısında korumaya yönelik bir takım tedbirler almaya yöneltmiştir.

İşte faşizm, kapitalizmin, genel bunalımlarını yaşadığı proletarya diktatörlüğünü tanıdığı bir dönemde, yani kapitalist sistemin temel direği olan tekelci burjuvazinin can çekiştiği bir dönemde kendisine karşı ortaya çıkan proletaryanın iktidarı ile yüzyüze geldiğinde, varlığını bir müddet daha devam ettirebilmek, içine düştüğü krize bir ölçüde çare bulabilmek amacıyla, KENDİ ETRAFINA TOPLAYABİLECEĞİ BÜTÜN GÜÇLERİ TOPLAYIP en güçlü bir biçimde savunma için yapılan her alandaki genel saldırıdır. Tekelci burjuvazinin, kriz içindeki sistemi proletaryanıniktidarı tehlikesinden kurtarmak üzere yetiştirdiği tam boy bir tepki hareketidir.

Tekelci burjuvazi böylesine bir genel saldırıyı başlatabilmek ve sürdürebilmek için elbetteki geçmişlerden daha farklı bir dünya anlayışını, örgütlenme ve mücadele biçimini yaratmak ve geliştirmek zorunluluğundadır.

DEVAM EDECEK

ÇALIŞMA SORUNLARI

ASGARİ ÜCRETİ KİM NASIL TESPİT EDİYOR

İş kanunu'nun 33. maddesine göre, ücretlerin asgari hadleri (asgari ücret), Çalışma Bakanlığınca Asgari Ücret Tesbit Komisyonu aracılığı ile en geç iki senede bir tesbit edilmektedir.

Yüzbinlerce işçinin, iki yıl boyunca her gün artan hayat pahalılığına, yoksulluğa göğüs gereceği paranın miktarını (tabii bu para iş bulurlarsa ellerine geçecektir, o da ayrı bir sorun!) kim, nerede, nasıl tesbit ediyor?

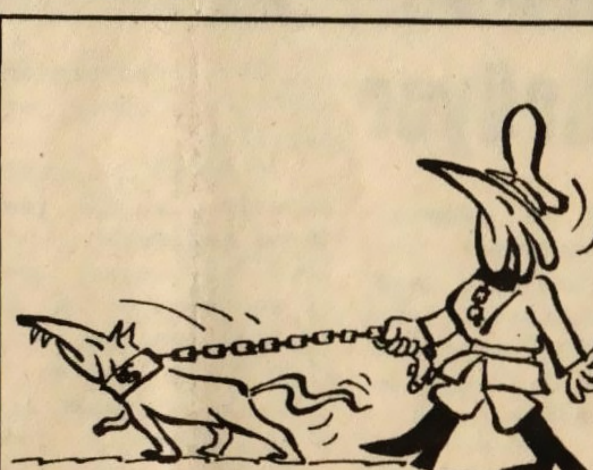
Asgari ücreti tesbit edecek komisyon, Çalışma Bakanlığının tesbit edeceği üyelerden birinin başkanlığında, Çalışma Bakanlığından, işçi Sağlığı Genel Müdürlüğünden, Devlet İstatistik Enstitüsü'den, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı'ndan, Devlet planlamateşkilatından birer görevli, ayrıca, "bünyesinde en çok işçiyi bulunduran en üst işçi teşekkülünden değişik iş kolları için seçecekleri beş, bünyesinde en çok işvereni bulunduran en üst işvereni bulunduran en üst işveren teşekkülünden değişik işkolları için seçeceği beş temsilciden kurulur Asgari ücret tesbit komisyonu en az on üyesinin katılması ile toplanır. Üye oylarının çoğunluğu ile karar verir. Oyların eşitliği halinde başkanın bulunduğu taraf çokluk sayılır. Komisyon kararları kesindir"

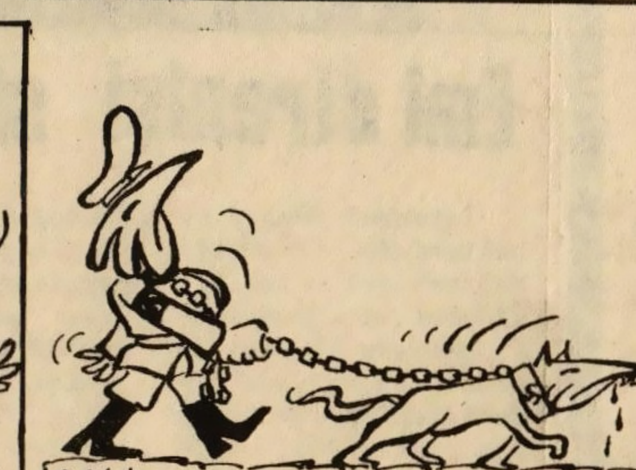
Yukarıda yasadan alıntı yaparak açıkladığımız komisyonun kimlerden oluştuğuna baktığımızda, yüzbinlerce işçinin 2 yıl boyunca ne kadar aç kalacağına nasıl karar verildiğini anlamak kolaylaşıyor.

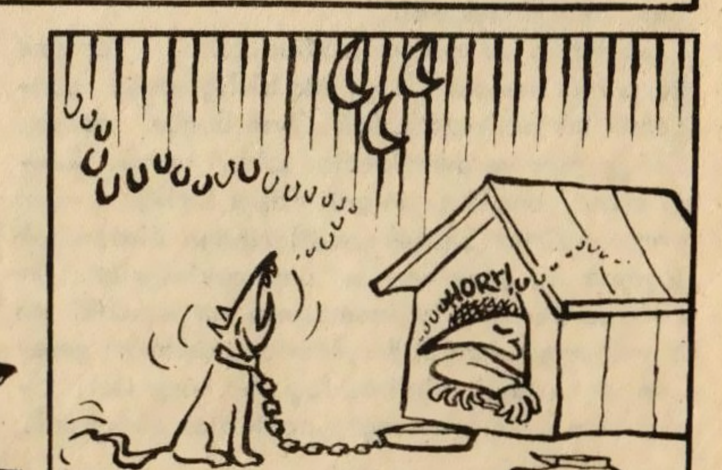
Asgari ücretin tesbit edilmesinde göz önüne alınacak esaslarla ilgili olarak sayfalar dolusu yönetmelikler vardır. Güya "bilimsel" olarak tesbit yapılabilmesi için kitaplar dolusu rapor yazılır, ama asgari ücret yine de her gün artan hayat pahalılığını kovalamak şöyle dursun, uzağından bile bakamaz.

Komisyonda yukarıda saydığımız kuruluşlardan gelen, bakanlıklarabağlı 6 görevli var. Bu görevliler, hakim sınıfların yani emperyalizmin işbirlikçisi tekelci burjuvazinin ve toprak ağalarının devletinin görevlendirdiği kişilerdir. Bu görevliler elbetteki hakim sınıf çıkarlarına göre karar verecekler. En büyük işçikuruluşlarından gelen komisyon üyeleri genellikle sınıf uzlaşmacısı sarı sendikacılar olduğuna göre onların da yapacakları aynı olacak. Geriye en büyük işveren kuruluşunun beş temsilcisi kalıyor. Biz komisyonda ne karar vereceklerini değil onların bu komisyonda ne işleri olduğunu soruyoruz. Patronların işçileri alabildiğine sömürmelerini, istedikleri fiyata çalışmalarını bir parça olsun engellemek için gerekli olan asgari ücretin tesbitinde patronların ne işi var. Neyi, kime tesbit ettiriyorlar. Asgari ücretin işçi sınıfının çıkarlarına daha yararlı bir miktarda tesbitedilebilmesi için ilk önce bu mekanizmayı, komisyonun işleyiş biçimini değiştirmek yolunda mücadele vermek gerekir. Bu mücadele demokratik haklarımız doğrultusunda ekonomik-demokratik bir mücadeledir. Esas hedefimiz, hiç sömürü olmayan bir dünya yaratmak için verdiğimiz mücadele, sosyalizm mücadelesidir. Bu yolda başarılı adımlar atmak için, demokratik taleplerimiz uğruna mücadeleyi daha yükseltmeli, kitleleri demokratik taleplerimiz etrafında örgütlemeliyiz.

HİTLERKEŞ' İN SERÜVENLERİ

EKONOMİK VE SİYASİ İFLASIN EŞİĞİNE GELMİŞ OLAN ASKERİ DİKTATÖRLÜK ARJANTİN İŞÇİ SINIFININ YİĞİT VE KARARLI MÜCADELESİ KARŞISINDA BİRGÜN YIKILIP GİDECEKTİR.

Arjantin'de iflas

İşkenceler, ortadan kaldırmalar, siyasi cinayetler... İşte bütün bunlar Arjantin'deki askeri diktatörlüğün gerçek yüzüdür. Bir de bunlara dünya da az sözü edilen korkunç ekonomik gerçeklik katılınca, Arjantin'de ki durum daha da çıplaklığıyla ortaya çıkar..

1978 yılının ilk 4 ayında brüt yerli üretim : %13.5'e kadar düştü. Enflasyon % 45'e ulaştı. Yüzlerce işletme iflas etti başta gelen otomobil sanayileri bir ay içinde kapılarını kapattılar. Florida, Santaroza ve Trinidad'daki şeker fabrikaları da çalışmalarını yakında durduracaklarını açıkladılar. Bununla birlikte resmi ağızlar hiçbirşey yokmuş gibi son derece iyimser görünüyorlar. Örneğin Ekonomi Bakanlığına göre, bu sorunların çoğu yılın ikinci çeyreğinde ortaya çıkan "ekonomik büyümedeki patlama"dan ileri gelmektedir. Cunta sanayi ve tarımdaki gelişmeyi hızlandırıyormuş görünümünü vermek için elinden geleni yapmaktadır. Fakat ekonomik göstergelerin olumsuzluğu resmi ağızların söylediklerini yalanlamaktadır. işveren örgütleri şatışlarının düştüğünü ve karlarının azaldığını görmekte gecikmiyorlar. Özellikle askeri diktatörlük tarafından izlenilen ekonomi politikasının başlıca kurbanları bazı orta sınıf katmanlarıyla işçilerdir. Ücretler son 1 ayda %50 düşmüştür. Bu da satın alma gücünün o kadar düşmesi demektir. Bunun yanısıra işsizlik gittikçe artmaktadır. Bugün bir işçinin ortalama ücreti 80 dolara ulaşmaktadır. Fakat ortalama sayıdaki bir ailenin geçimini karşılayabilecek asgari gelir, sendikal örgütler tarafından yapılan incelemelere göre en az 250 dolardır. Zaten Arjantin Ekonomi Bakanlığı sözcüsü de bu durumu resmen doğrulamaktadır. Bakanlık sözcüsünün geçen Şubat ayında yaptığı açıklamaya göre "yeryüzündeki en ucuz işgücü Arjantin-de"dir.

ARJANTİN İŞÇİ SINIFI MÜCADELEYE DEVAM EDİYOR.

Askeri diktatörlüğün sendikalar üzerinde baskı ve terör uygulamasına rağmen 1977'de ve bu yıl başında Arjantin işçi sınıfı bu baskı ve teröre karşı geniş çaplı grevlerle mücadele etti. Bu grevlerin en önemlilerinden birisi Ekim 1977'deSanta İzabel'deki Renault fabrikasındaki işçilerin greviydi. Renault yönetiminin isteği üzerine ordu, grevin başlamasından hemen sonra avukatlarıylabirlikte 1300 işçiyi tutukladı. Fakat kararlı olan işçiler yılmadan ücretleri yükseltilinceye ve tutuklanmış olan arkadaşları serbest bırakılıncaya kadar grevi sürdürmeye karar verdiler.

Öyle görünüyor ki ekonomik ve siyasi iflasın eşiğine gelmiş olan askeri diktatörlük, Arjantin işçi sınıfının yiğit ve kararlı mücadelesi karşısında birgün yıkılıp gidecektir.

SCHMIDT'İN AFRİKA GEZİSİ

Batı Almanya Başbakanı Helmut Schmidt Afrika gezisine çıkmıştır. Beşgün süren gezi boyunca Nijerya ve Zambia'da yaptığı görüşmelerde Schmidt "Afrika ülkelerinin aldıkları dış yardımlar karşılığında sorumluluklarını yerine getirmeleri"gerektiğini söylemiştir.

Batı Almanya hükümet sözcüsü Klaus Buelling'in açıklamasına göre Schmidt'in bu gezisinin amacı"Afrika'da dış müdahale olmaksızın bağımsız devletlerin gelişmesi ve bu doğrultuda Batı Almanya'nın desteğinin sağlanması!" dır.

Haziran ayı başlarında emperyalist ülkelerin(ABD, Fransa, İngiltere, Belçika) Afrika politikası ile ilgili olarak yaptığı Paris Konferensı'na Batı Almanya da katılmıştı.

Bütün bu geziler, toplantılar Afrika'nın Batı Almanya'nın da iştahını kabarttığını ve ekonomik etkinliğinin yanında politik etkinliğini de arttırmak istediğini gösteriyor.

Batı Almanya hükümet sözcüsünün sözleri ise emperyalistlerin ikiyüzlülüğünün bir göstergesidir.

Emperyalistlerin Afrika ülkelerinin bağımsızlığından anladıkları; bu ülkelerin yeni sömürgecilik içinde yerlerini almalarıdır, dış müdahaleden anladıkları sosyalist ülkelerin Ulusal Kurtuluş savaşlarını desteklemesidir.

Helmut Schmidt'in sözleri emperyalistlerin bağımsızlıktan ne anladıklarını göstermektedir."Afrika'nın gelişmekte olan ülkeleri dış yardımlarkarşısında sorumluluklarını yerine getirmeli" diyor Schmidt. Lûtuf olarak gösterdikleri bu yardımlar IMF, Dünya Bankası, tekellerle sıkı işbirliği, emperyalizme ayrılmaz bağlarla bağlanmaktır. Bu lûtuflar(!)karşısında beklenen sorumluluklar ise, Afrika'nın zenginliklerinin emperyalistlere peşkeş çektirilmesi, ulusal kurtuluş hareketlerinin bastırılmasıdır. IMF, Dünya Bankası gibi emperyalist kuruluşların önerilerinin yerine getirilmesidir

Ama hayat emperyalistleri yalanlıyorve onların tatlı sözleri arkasındaki gerçek amaçlarını ezilen halklara gösteriyor.

Batı Almanya Başbakanı HELMUT SCHMIDT

BİR ÇOK EMPERYALİST ÜLKE VE BÖLGEDEKİ TÜM GERİCİLERİN ÇABALARINA RAĞMEN FİLİSTİN HALKI SİLAHLI MÜCADELEYİ SÜRDÜRECEK VE MUTLAK ZAFERE ULAŞACAKTIR.

FİLİSTİN KURTULUŞ HAREKETİ DURDURULAMAZ!

İsrail geçtiğimiz aylarda işgal ettiği Güney Lübnan topraklarından çekilirken işgal ettiği mevzileri de Falanjistlere terk etmekteLübnan'dasüren iç savaş boyunca oldukça zor günler yaşayan Filistinlileri toptan imha edebilme amacıyla İsrail bu bölgedeki göçmen kamplarını dağıtmak için Lübnan'ın güney kesimini işgal etmişti.

Şimdi de geri çekilirken bu mevzileri Filistin halkının bir diğer düşmanı Falanjistler işgal ediyor.

Filistinlilere karşı kurulan sağ cephe içindeki gruplar şimdide birbirlerine düştüler. Filistinlilere karşı daha yumuşak bir politika izlenmesini öneren eski Devlet Başkanı Süleyman Franjiye'nin oğlu Tony Franjiye 4 yakını ile birlikte Falanjistler tarafından öldürüldü. Bunun üzerine başlayan çarpışmalar çok yoğun olarak devam ediyor.

Hem İsrail'in hem Falanjistler'in amacı emperyalistlerinistek lerine uygun olarak bağımsız, demokratik birFilistinin doğmasını önlemek. Ama bunda başarılı olamayacaklar. Filistin Kurtuluş Örgütü, işgal altındaki yerlerde ve İsrail topraklarında silahlı mücadeleyi yükseltme kararı aldı. Geçtiğimiz günlerde Ürdün sınırı yakınındaki bir İsrail yerleşim merkezi Filistin gerillalarınca basıldı. Böylece FKÖ İsrail'in sınırı olduğu her yerden İsrail'e karşı gerilla eylemini yükseltebileceği tezinide kanıtladı.

Karşısında ki düşman ne denli güçlü olursa olsun, kurtuluş mücadelesi veren bir halk yenilmezdir. Bir çok emperyalist ülke ve bölgedeki tüm gericilerin çabalarına rağmen Filistin halkı silahlı mücadeleyi sürdürecek ve mutlak zafere ulaşacaktır.

Mehmet gene ok gibi fırladı fabrikadan, paydos düdüğünü iple çektiği günlerden biriydi. Üniversiteye gidecekti, Teknik Üniversite'ye Komşuları Hasan amcanın oğlu Ataman çocukluk arkadaşıydı, hem de devrimciydi. Bu yıl Teknik Üniversite'ye girmiş, bir yandan çalışıyor bir yandan da okuyordu. O söylemişti: Teknik Üniversiteliler devrimci oldukları için yurtlarını kapatmışlardı. Onlar da Gümüşsuyu'ndaki binanın futbol alanına çadırlar kurup protesto eylemine girişmişlerdi. Atamanla sözleşmişlerdi, Mehmet'i çadırlı direnişe götürecek, arkadaşlarıyla tanıştıracaktı

Bayram yeri gibiydi Gümüşsuyu'nun bahçesi. Futbol alanı rengarenk çadırlarla doluydu. Kızlı erkekli öğrenciler ordan oraya koşuşuyorlar, hiç durmadan çalışıyorlardı. Ocaklarda koca tencerelerle, kazanlarla yemek pişiriyorlardı Mehmet bir çadırın yanından geçerken gözü kaynayan makarnaya takıldı. Mis gibi kokuyordu. Mehmet imrendi doğrusu.

İlerki çadırdaBir genç oturmuş saz çalıp devrimci türküler söylüyordu. Mehmet'in ayakları oraya yöneldi kendiliğinden. Ataman'ı bulamamıştı, ama kimse de çıkıp sen ne arıyorsun burda dememişti, kimse kem gözle bakmamıştı. Yalnız girerken, hafif eğimli yokuşu çıkıp da futbol alanına varınca sormuşlardı bir kez. Arkadaşı Ataman'ı aradığını söyleyince, "geç içeri de bak kardeşim" demişlerdi okadar. Mehmet rahatça, hiç itilip, kakılmadan, hiç aşağılanmadan dolaşıyordu öğrencilerin arasında. Birden omuzuna konan bir elle irkildi. Hızla dönüp baktı. Ataman'dı. Mehmet'i alıp arkadaşlarına götürdü, tanıştırdı. Hepsi sıcak kanlı çocuklardı. Mehmet'i candan karşıladılar.

Gençlerin hareketlerinde bir hızlanma farketti Mehmet. Akşam yemeği zamanı yaklaşıyordu, bu çalışmalar onun içindi. Birden bir sürü toplum polisi belirdi. İki panzer üniversitenin bahçe kapısından içeri daldı. Askeri birlik de eksik değildi. Bir anda koca alanı sardı, üniversitenin bütün bahçe kapılarını tuttular. Askerlerin her birinin elindeki makineli, çocuklara çevrildi. Mehmet büyük bir öfkeye kapıldı birden. N'oluyordu sanki! Düşman mıydı! bu çocuklar okulların bahçesine çadır kurup yurtlarının açılmasını istiyorlardı yalnız. Birden bir sivile takıldı gözü. Çok ilginçti bu adam. Sağa sola sert emirler yağdırıyordu büyük bir komutan pozlarında ordan oraya seğirtiyor, öfkesini bazan bir çadırdan, bez bir panodan bazan bir pano ipinden çıkarıyordu. Mehmet ilgiyle bu adamı izlemeye koyuldu. Neden bu kadar öfkeliydi? Çocuklar hiçbir direniş göstermemişler, hiç karşı koymamışlardı. Zaten yürüttükleri eylem bir protesto gösterisinden başka bir şey değildi ki... Üstelik Ataman'ın söylediğine göre bu direnişe bütün yasal formalitelerini yerine getirdikten sonra başlamışlardı. Rektöre, valiliğe gereken başvuruyu yapmışlardı. O zaman bu şiddete ne gerek vardı? Mehmet birden gülmeye başladı, sonra kendini tutup çevresine bakındı, bir gören var mı diye. Kimsenin onunla ilgilenecek durumu yoktu aslında. Çocuklar, gösterilen yere toplanmışlar sakin ve kararlı bir bekleyiş içinde çadırların, çantaların, yatakların dağıtılmasını, yemek dolu tencerelerin devrilmesini seyrediyorlardı. Mehmet, aralarındaydı ama gözünü o sivilden ayıramıyordu. Gülmesini kestikten sonra kendi kendine yargılamaya girişti. Ne gerek var bu şiddete diye düşünmesi ona garip geliyordu. Olay yasa dışı olduğu için ya da karşı konulduğu için gösterilmezdi ki şiddet. İşin kuralı buydu. Devrimcilerin yasal, en doğal tepkileri de şiddetle bastırılacaktı. Şiddetle baskıyla, her türlü yıldırma yöntemleriyle devrimci gidişi durdurmaya çalışacaklardı elbet.

Gözünü gene o sivile dikti. Hoş hiç ayıramamıştı zaten, çok ilginç gelmişti bu adam. Nasıl aykırı, nasıl güçsüz olduğunu görmeksizin gövde gösterisi yapıyordu. Futbol alanının dağıtılıp çadırların parçalanması bitince bu kez parçalarını kamyonlara doldurmaya başladılar. Bir yandan da birlikte getirdikleri bir-iki işsiz tutukluya duvardaki yazıların üstünü kapattırıyorlardı. Mehmet biraz da içi ezilerek izledi olanları. Güzelim çadırlar, onca emek verilerek hazırlanan bez afişler o soğuk duvarları ışıl ışıl canlandıran yazılar gözlerinin önünde parçalanıyor, bozuluyor, eriyip gidiyordu.

Mehmet bu yılgınlığı da çabuk attı. Olağan şeyler değilmiydi bunlar! Birileri yazacak, boyayacak, yapacak ötekiler de bozup dağıtacaktı. Bir savaşımın, belirli bir sürecin kaçınılmaz aşamalarıydı. Yaşanacak ve aşılacaktı.

Bütün öfkesini sesinde yoğunlaştıran biri "sıraya girin" diye bağırdı. Gençler sakin ve kararlı sıraya girdiler. Mehmet de aralarında polis otobüsüne doğru yürümeye başladılar. Polis arabaları bütün yolu kapatmış, trafiği kesmişti. Meraklıların bakışları arasında otobüslere bindirildiler. Mehmet kendi kendine iyi ki bugün geldim, diye düşündü. Gururla göğsünü şişirdi, devrimci öğrencilerle birlikte, onların yaşamını paylaşmak üzere otobüse girdi. Büyük bir konvoy halinde yola koyuldular. Nereye götürüldüklerini sordular, polisler de cevap vermedi.

Biraz sonra Sirkeci'deki Emniyet Müdürlüğü önünde durdular. Mehmet'in Sansaryan Hanı macerası başlıyordu. Otobüsten indirdiler. Mehmet başı yukarda girdi içeri.

dünyada DURUM

FUTBOL ve FAŞİZM

Üretim araçlarının özel mülkiyetine sahip olan insanlar (burjuvazi) bu üretim araçlarında çalışarak üretim yapan insanların (işçi sınıfı ve emekçi kitleler) emeklerinin ürününe (artı-değere) el koyar. Bir taraftan toplumun bütün zenginlikleri bir avuç insanın elinde toplanırken diğer taraftan, başta işçi sınıfı olmak üzere diğer emekçi sınıf ve tabakalar gün geçtikçe açlığa sefalete, entellektüel gericiliğe (alıklığa-makinalaşarak, tezgahın bir vidası, bir kolu haline geldiği bir duruma) ve moral çöküntüsüne itilirler.

Günlük üretim koşulları altında, emeğinin ürününe (artı-değere) elkonan, yarattığı değerler kendisinden koparılıp alınan emekçi sınıflar ve özelliklede büyük çaplı üretim ve en gelişmiş iş bölümü içinde çalışan işçi sınıfı emeğinin ürününe yabancılaşmasının getirdiği topluma yabancılaşma ve ruhsal gerilimler içinde gittikçe düzene karşı, önceleri adeta içtepi ile muhalefetini, nefret duygularını oluşturur.

Kapitalist toplumda; işçi sınıfı, daha iyi yaşamak ve kendini geliştirmek için üretim yapması gerekirken, bütün iyi yaşam koşullarından, kendi yarattığı insanca yaşamak için gerekli olan araçlardan uzaklaştırılarak, sadece üretim yapmak ve böylecede burjuvaziyi zevk, lüks ve refah içinde yaşatmak için yaşayan, bunun içinde, sadece ertesi gün tekrar çalışacak ve yeni kuşaklar yaratacak enerjiyi sağlamaya yetecek kadar bir ücrete gereksinmesi olan bir makina haline getirilir.

Hakim sınıflar, işçi sınıfı ve emekçilerin bu gerçekleri kavrayıp çareler araması bir yana hissetmesini bile istemezler. Bunun içinde, işçi sınıfı ve emekçilerin üretim süreci dışında kalan vaktini ve düşüncesini meşgul etmek ve kendi gerçeği hakkında düşünmesini engellemek için türlü türlü yollar denerler.

Bu yöntemleri (kitlelerin kendi gerçeğinikavramasını engellemeye yarayan), burjuvazi, diktatörlüğünün örtülü olduğu Demokratik Cumhuriyetler, oligarşik cumhuriyetler gibi devlet biçimlerinde de alabildiğine uygulamasına rağmen, diktatörlüğünün açık hale geldiği, Askeri diktatörlükler veya faşist devlet gibi devlet biçimlerinin uygulamada olduğu toplumlarda, burjuvazi bu aldatmaca yöntemlerine, kitlelerin dikkatini sınıf mücadelesinin dışına çekmeye yarayan yöntemlere, daha çok ihtiyaç duyar.

Çağımızda, özellikle futbol "kitle sporu" olarak çok ilgi çekmekte ve bir seyir sporuna çevrilerek çoğu zaman insanların yaşamlarına yön veren boyutlara ulaşmaktadır. Hakim sınıflar da bu eğilimi tahrik ederek kendi çıkarlarına kullanmayı ve stadyumları, kitlelerin muhalefetinin eritildiği bir kazan haline getirmeyi çok iyi bilmektedirler.

İspanya'da, 80 küsur yıllık faşist diktatörlük zamanında, milyoner bir iş adamı Kont Barnebeau tarafından kurularak reklam firmalarının da yardımı ile "Beyaz Şimşekler"diye tanıtılan Real Madrit futbol takımı, kısa zamanda başarıları abartılarak sözde efsane haline getirilmiş ve kitlelerin olağanüstü ilgisini çekmiştir.

Emekçilerin yenidoğan çocukları besin yetersizliğinden, bakımsızlıktan ölürken faşist Franko diktatörlüğü bu "beyaz şimşeklerin" dünya şampiyonu olabilmesi için milyonlarca dolar harcamış ve bu çabaların sonucu Real Madrit 6 defa dünya şampiyonu olarak, kitlelerin uzun yıllar pembe hayallerle uyutulmasına büyük katkılarda bulunmuştur. Diğer bir diktatör faşist Portekiz devlet başkanı Salazar ise "şu stadyumlar olmasa bu insanları nasıl yönetirdik" diyordu.

Aynı oyunlar geçtiğimiz günlerde Arjantinde bir kez daha sergilendi. Halkıaçlıktan kırılırken, Arjantin faşist Cunta başkanı General Videla 1978 dünya kupasının ülkesinde yapılması sırasında bu kupa için milyonlarca dolar harcamış, hatta Arjantin milli takımının şampiyon olabilmesi için Peru takımına açıktan rüşvet bile vermiştir. Sonuçta Arjantin milli takımını şampiyon yaparak, hergün bir sürü insan tutuklanırken, başkentteki stadyumun çok değil 500 m ilerisinde Deniz üssünde insanlar işkenceler ile öldürülürken, ilericiler, hatta tarafsız geçinenler A.A.A. adlı faşist çetelerce güpe gündüz herkesin gözü önünde katledilirken Videla, kitleleri hiç birşeyi umursamaz bir hal içinde sokaklara dökmeyi başarmıştır.

Diğer taraftan dünyadaki ilerici, demokrat basın tarafından bu kupanın kitlelere yeterince teşhir edilmemiş olması Videla'nın düzenbazlıklarının adeta alkışlanmasına sebep olmuştur.

İlerici, Sosyalist ülkelerin bu kupayı Arjantin faşizmini teşhir etmede kullanmaları ve maçları protesto etmeleri beklenirken, bu gerçekleşmemiş hatta Arjantin komünist (revizyonist) partisi genel sekreterinin Arjantin'deki işkence ve cinayetlerin çok abartıldığı - ORDUNUN TOPTAN FAŞİST OLMADIĞI, İÇİNDE İLERİCİ SUBAYLARINDA BULUNDUĞU VE HATTA VİDELA'NIN BUNLARDAN BİRİ OLDUĞU şeklindeki demeci "toplumsal ilerleme", "barışçıl geçiş" teorilerinin komünist geçinen bir takım insanları nasıl gerici cuntalardan bile medet umarak onlarla uzlaşmaya çalışma çizgisine vardıracağını sergilerken, bütün bu olaylarada tuz biber ektirmiştir.

KADINLARIN KURTULUŞU İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞUNA BAĞLIDIR.

KARADENİZ KADINLAR DERNEĞİ TRABZON ŞUBESİ AÇILIŞ KONUŞMASI

4 Haziran günü acılan KKD Trabzon şubesinin açılış gecesinde Başkan Betül Karaahmetoğlu şunları söylemiştir:

"Ülkemiz emperyalizme bağımlı yarı sömürge bir ülkedir. Türkiye halkları emperyalistler ve yerli işbirlikçileri olan parababaları, patronlar ve büyük toprak sahipleri (OLİGARŞİ) tarafından iliklerine kadar sömürülmekte, baskı altında tutulmaktadır. Toplumumuz, bir yanda sömürülen yoksul halk, diğer yanda sömüren azınlık olarak birbirine karşıt sınıflara ayrılmıştır.

Bu zulüm ve sömürü düzeninde biz kadınlar çift baskı ve sömürü altında tutulmaktayız. Kadın, toplumda cinsiyetinden dolayı ikinci sınıftan insanmış gibi görülmekte aşağılanmakta ve sanki bu kaderiymiş gibi gösterilmektedir.. Oysa toplumlar tarihine bakacak olursak, kadının önceden hiç de böyle olmadığını, aksine özel mülkiyetin ve sınıfların olmadığı " İlkel Komünal Toplum"da saygın biryerinin bulunduğunu görürüz.

Ancak özel mülkiyetin ortaya çıkışı ve toplumun sınıflara bölünmesi ile birlikte kadın, üretimden el çektirilerek ev işleriyle görevlendirilmiş ve geri plana itilmiştir. Bütün sınıflı toplumlar boyunca bu böyle süregelmiştir. İçinde yaşadığımız kapitalist düzen ise kadını, belli ölçülerde ev içi köleliğinden çıkarıp üretime sokmuştur. Fakat bu kez, kadın hem kapitalist sömürü ve baskı, hem de cinsiyetinden gelen sömürü ve baskı altına girmiştir. Çalışan kadınlarımız üretime katıldıkları halde aynı zamanda ev işleri ve çocuk bakımı görevini de yerine getirmekte ev kadınlarıise ev işlerinin boğucu tek düze havası içinde bunalmakta eşinin baskısı altına girmekte, sosyal yaşamdan uzaklaşmaktadırlar.

- İşçi kadınlar, kadın sağlığına uygun olmayan işlerde, düşük ücretle çalıştırılmaktadırlar.

- Analığın kutsal bir görev sayılması gerektiği halde-hamile kadınlar işten çıkarılmakta, ana ve çocuk sağlığı yönünden bakımsız kalmaktadırlar.

-Kreş ve ana okulu yetersizliğinden çalışan kadın işe giderken çocuğunu sokakta bırakmaktadır.

- Köylü kadınlar, tarlada, bağda, bahçede, ağılda aile içi ödenmeyen emek karşılığı çalışmakta, ayrıca çocuk bakımı ve ev işleriyle uğraşmaktadır.

-Toplumumuzda kadınlar erkeklere oranla daha da eğitimsiz bırakılmaktadır. Bugün Türkiye'de okuma yazma bilmeyen kadınlar, aynı durumdaki erkeklerden daha fazladır.

- Ayrıca sömürü düzeni kadınları, insanlık onurlarını yoketmeye vücutlarını satmaya-FUHUŞA- zorluyor.

Bunlar da yetmezmiş gibi evlat acısı, pahalılık, işsizlik kadınlarımızı bunaltmakta, katmerli sömürü ve baskıyı daha da yoğunlaştırmaktadır.

İşte tüm bu gerçekler, içinde yaşadığımız emperyalist-kapitalist sistemin pislikleridir. Kadın sorununun köklü çözümü, özel mülkiyet ve sömürü düzeninin yıkılması ve yerine Demokratik Halk İktidarının kurulması ile mümkündür. Özlediğimiz bu düzen nüfusun yarısını oluşturan kadınlar katılmaksızın gerçekleşemez. O halde biz işçi, köylü memur kadınlar Bağımsızlık-Demokrasi Sosyalizm mücadelesinde yerimizi almak için örgütlenmeliyiz. Çünkü örgütlü mücadele yenilmesi en güç olan mücadeledir.

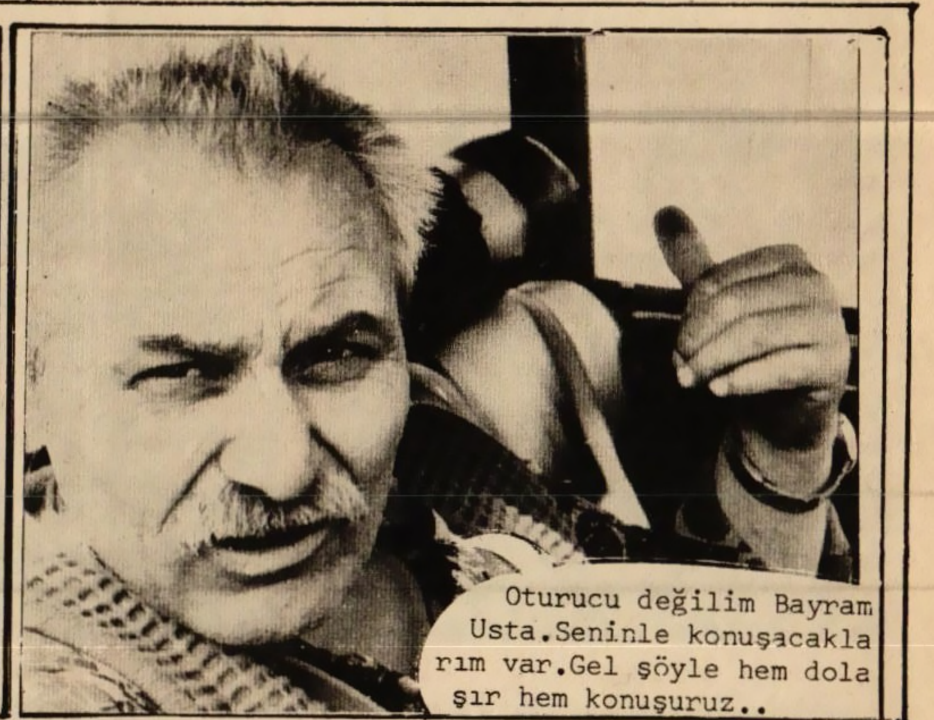
Örgütlenmemiz elbette ilkeli bir biçimde olmaktadır. İlkelerimiz:

1- Emperyalizme karşı olmak
2-Faşizme " "
3-Şovenizme(bir ulusun diğer bir ulus üzerindeki baskı ve tahakkümü) karşı olmak.

Genel olarak ilkeler ışığında, kadınların özlem ve isteklerinden hareketle kitlemizin en acil sorunlarını çözümleme doğrultusunda mücadeleyi amaçlayarak KKD Trabzon şubesini açtık."

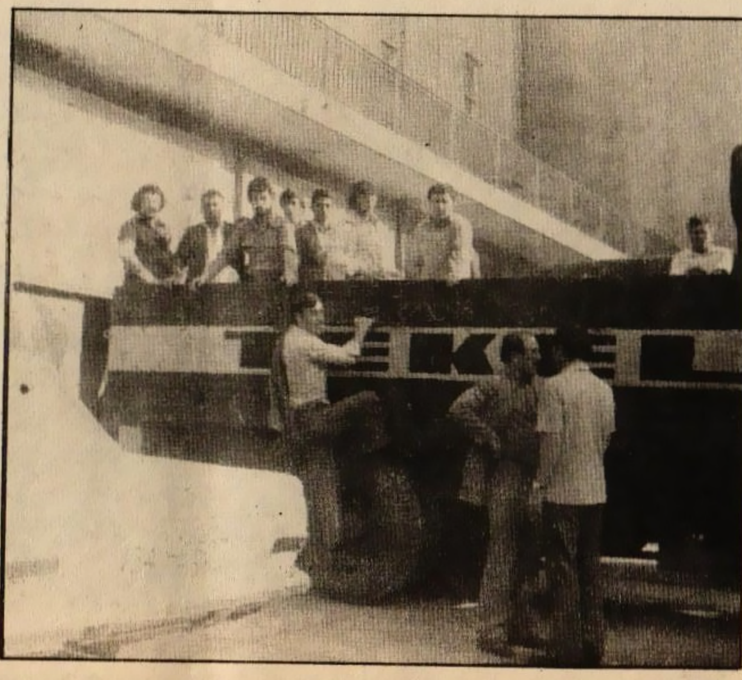
Seni rahatsız etmek istememiştim..

Misafir bizi rahatsız etmez Cemil bey..

devam edecek

Bursa'da tekel işçileri ile konuştuk

Bursa Merkez tekel Müdürlüğünde ve depolarda yüzlerce işçi kadrolu ve muvakkat olarak çalışmaktadır. Konuştuğumuz işçiler isimlerinin gazetede yayınlanmamasını istemişlerdir. İşçiler "MC dönemi-nin müdürü Gümrük ve Tekel Bakanının hemşerisi olduğu için görevine devam etmektedir. İş güvenliği yoktur. İşten atılma durumu olursa sendikanında birşey yapacağını sanmıyoruz. Bugüne kadar yaptığı uygulamalar ortadadır" demişlerdir.

İşçiler sorunlarını şöyle anlattılar:

'Bursa Merkez Tekel Müdürlüğüne 10 yıldan beri erkek işçiler için kadro verilmemektedir.. Bakım işçisi olarak 500'e yakın muvakkat işçi çalışmaktadır. Bunlardan bir kısmı tütün azalınca çıkarılmakta, çoğunluğu çalışmaya devam etmektedir. Bizim kadrolu işçilerden çalışma süresi bakımından farkımız yoktur. Fakat bize kadro vermemektedirler. Kadro açığı başka yerlerden doldurulmaktadır. Bizi kadroya geçirmelidirler.

Çalışma koşulları kötüdür, işleme depolarının çoğunluğu Tekelin değildir. Kirayla tutulmaktadır. Bu depolar sağlık koşullarına elverişli değildir. Havalandırma diye bir şey olmadığı için ter içinde çalışıyoruz. Mutfağın yetersiz olduğu gerekçesiyle işleme işçilerine yemek verilmemektedir, yemek yerine para verilmektedir. Ancak para yetersizdir.

Bazı depolar Bursa dışındadır. 5-10 km, yolu yaz, kış işçiler, açık kamyonlarla gidip gelmektedir. Yıllardan beri bu konuda hiç bir önlem alınmamıştır.

Kestel'deki depodan gelen işçilerin arabası trafik polisleri tarafından durdurularak işçiler arabadan indirilmiştir. İşçiler kendi paralarıyla dolmuşlarla gelmişlerdir. Bunun üzerine Kestel'e giden arabanın üzerine çadır çekilmiştir, diğer işçiler yine açık kamyonlarla gidip gelmektedir.

Yemekler Merkez Depoda yapılmakta, oradan dağıtılmaktadır. Yemek kimi depolara saat 10,30'da kimi depolara 12,30'da gelmektedir. Erken gelen yemekler soğumakta, yemek geç gelince istirahat verilmeden iş başı yapılmaktadır.

—Sendikanız bu durumlar karşısında ne yapmaktadır?

—Sendikamız, Türk-İş'e bağlı Tek Gıda-İş sorunlarımızla ilgilenmemektedir. Eleştirdiğimizde depo, depo dolaştırılmaktayız. Toplu sözleşmeyi genel Merkezimiz yapmaktadır. Toplu sözleşmeye başlıyalı 4 ay olmasına rağmen ne yapıyorlar haberimiz yok, bilgi vermemektedirler.

1976-78 dönemi için imzalanan toplu sözleşmeden sonra asgari ücret farkı olan 625 krş. tüm işçiye ödenmemiştir. Bir maddenin açık bırakılmasından dolayı 625 krş. farkları ancak 1976 dan sonra giren işçiler alabilmiştir. Bu durumda 2 senelik işçi ile 15 senelik işçinin ücreti aynı olmuştur. Eski işçiler asgari ücreti 750 krş. tan almaktadır. Duyduğumuza göre Cibali'de DİSK'e bağlı Gıda-İş 625kr. farkı eski işçiler için almış Onlar Tekel işçisi de biz değilmiyiz.?

İşte sendikamız bunları yapmaktadır.

Gaziantep'te Hasan Nehir Un Fabrikası'ndan atılan işçilerle konuştuk

İşçi sınıfının örgütlenme ve bilinçlenme çabalarını patronlar ve sarı sendikalar elele engellemeye çalışıyorlar. Antepteki olay binlerce atılma olayından birisidir. Ama işçi sınıfını engellemeye güçleri yetmeyecektir.

— Nerede çalışıyordunuz?

— Hasan Nehir Un fabrikasında çalışıyorduk. On arkadaşımızla işten atıldık.

-İşten niçin atıldınız ? Bize anlatırmısınız.

-Patron bize zarar ettiğini onun için, iki vardiya çalışan fabrikayı tek vardiya çalıştıracağını söyledi. Ama bu yalan! Çünkü işten atılmamızın tek sebebi DİSK'e bağlı Gıda-İş'e kayıt olmamızdır.

-Sendikayla ilk ilişkilerinizi anlatırmısınız?

-Hepimiz değişik tarihlerde sendikaya üye olmuştuk. Tabi bunu son ana kadar fabrikada gizli tutmuştuk. Ama içerideki patron yağcıları, kuyruk sallayıcılar bu durumu öğrenip patrona ulaştırmışlardı. Özellikle ustabaşı Mustafa Küçükparmak bizim işten atılmamız için elinden geleni yapmıştır. Patrona 'Bunlar fabrikayı senin elinden alacaklar" dediğini iyi biliyoruz.

-İşten atıldığınızda temsilciler ve sendika ne yaptı?

-İşten atıldığımız gün fabrikadaki temsilciler huzursuz oldular. Biz sendikaya gittik. Bizi işten sendikalı olduğumuz için attılar. Direnişe geçek dedik, zaten fabrikada 21 kişi çalışıyorduk bizden sonraki arkadaşlarda direnişe geçmek niyetindeydiler. Ama işten atılmamıza sebep olan sendika başkanı Mehmet Gözükızıl bize dediki: Bu işler özel işler, direnişe geçersek bizi hapse atarlar, o zaman biz anladık ki patron bizden önce sendikaya telefon edip onları kontrol altına almış. Daha sonra Adana'ya telefon ettiler, bölge temsilcisi Murat isimli bir adam geldi, fabrikaya bile gitmeden telefon ederek Hasan Nehir ile konuştu. Patronumuz olan Hasan Nehir ise ben zarar ediyorum onun için işten attım demiş. O zaman sendika bize "kanuni yollardan sizi işe aldırmaya çalışacağız"! dedi. Halbuki bu işin kanunla alakası kalmamış. Patron bizi kanunsuz olarak sırf sendikalı olduğumuz için işten atıyor, sendika temsilcimiz ise kanundan bahsediyor.

—Sendikanın tutumundan sendikanın kötü bir şey mi olduğunu anlıyorsunuz?

—Hayır, sendika ve direnme yani grev bizim patronlara karşı kullanabileceğimiz önemli bir silahımızdır. Bu sendikanın başına çöreklenmiş patron yanlısı herifler yüzünden haklarımızı savunamıyorsak bu, sendikalılığın kötü olması demek değildir. Biz sendikalı olduğumuzdan beri daha bir gün sendikaya çağrılmadık ki, bize ne sendikanın faydaları anlatıldı, ne de birgün çağrılıp sendikanın çalışması hakkında konuşuldu. Toplu sözleşme konusundaki sendikal haklar üzerine bize tek soru sorulmadığı gibi bilgide verilmedi. Onun için Devrimci işçiler sendika yönetimine geçmelidir.

-Gaziantep'de kaç un fabrikası vardır, bunun kaçına sendika girmiştir?

-Antep'te 27 un fabrikası vardır. Hepsinde ortalama 15-20 işçi çalışır. Bizim fabrika haricinde bütün fabrikalara sendika girmiştir.

-Bizim patron yıllardır, bizi uyutuyordu. Şöyleki CHP'nin Antep'de bir numaralı adamlarındandır. Halk içerisinde fakir babası, fakirleri seven fakirlere yardım yapan biri olarak tanınır. Fabrikaya gelir, bize hakkımızı savunmamızdan falan bahseder, halbuki yardım ettiği fakirler kendisinin çevresindeki dalkavuklar, kuyruk yalayıcılarıdır. Patron Pazarcık Kürt'lerinden olup hain adamın ta kendisidir. Bir defasında konuşmasında şöyle dediğini duyduk: : Kürtler devlet kuracakmış, ne devleti kuracaklarmış, işte kendilerine devlet"diye T.C'ni göstermiştir. Sanki kendisi Kürt değilmiş gibi kendi ulusunu inkar eden bir hain, namussuzdan ne beklenir, Halklarımızın baş düşmanı olan bu sahtekarların halklarımız gerçek yüzlerini çok iyi tanımalıdır. Bu sarı sendikaya kayıt olmamızda da şimdi işten atılanların hepsini çağırdı. Bize söyle dedi: Sendikalı olmak güzel şey zaten ben bundan sonra sendikasız işçi çalıştırmayacağım dedi. Ve sordu Kimler sendikalı oldu? Biz zavallılarda ona inandık, hepimizide söyledik. Ertesi gün isimlerini söyleyen bizlerin işine son verilmişti.. zaten iş yaparkende hepimize ana avrat düz gider, namusumuza karımıza, çoluk çocuğumuza kadar küfrederdi İşte onun ve onun gibi düşünenlerin namus anlayışı budur.

-Ücret ne alıyordunuz?

-127.5 lira. Ama elimize geçen net para 87.5 lira. Bugünün şartlarında sizlere herhalde gülünç geliyor.

-Unu kilo ile mi satıyorsunuz?

-Hayır. Torba ile satıyoruz, bir torba 71.5kg 285-300 lira arasında satılıyor.

-Bir torba un kaç kg. buğdaydan elde edilir.

—Bir torba un 75-90kg. buğdaydan elde edilir. Bu farkta buğdaya emdirilen sudan dağar.

—Gündene kadar un çıkarıyorsunuz ?

—30 Ton kadar. Bu da 350 torba eder.

—Kepek ve buğday başını ne yapıyorsunuz?

—Fabrika kepeği 225 kuruştan satmaktadır. Buğdayın kullanışsız olan buğday başını ise tenekesini beş liradan satıyor.

DEVRİMCİ SANAT

AMATÖR TİYATROCUYA DERSLER 6

Bertolt Brecht

DİYALEKTİK TİYATRO

8) TİYATRONUN İŞLEVSELLİĞİNİN DEĞİŞMESİ

Tiyatro bütünüyle değiştirilmelidir İçeriği, oyuncusu, temsili ve tutumu açısından seyircisi.

Seyircinin tutumu ancak sahnede sergilenen insan tutumunun değiştirilmesiyle değişebilir; yani mimiğin ilişkilere ayrışmasıyla Birey merkezdedir ve bir tek kişi olarak ilişki kuramaz. Gruplar sergilenir, birey bunların içinde ve bunlara karşı belirli bir tutum alır. Kitle olarak seyirci bunları inceler. Birey seyirci olarak-da tek olmaktan çıkmıştır, tiyatro gösterisini "izlemeyen", tat alan bir özel kişi, yani tüketimci değil, üretici olmalıdır. Gösteri, seyirci olmadan yarımdır. Tiyatro olayının içine alınan seyirci tiyatro olayına katılır. Herşey onun "için-de" değil, onunla "birlikte" olur. Ekonomik bir ilişki olarak tiyatro, akşam oyalanmasından önemli bir kâr sağlar. Bir adım ötede, olayın gerçeğine karşıt bir şey belki, bu toplulukta nitel bir değişim yapar: Tiyatro olayının raslantılığını ortadan kaldırır. Seyirciyi kitle olarak bilinçlendirir. Bir miktar para vererek içeri giren herkes sahnede sergileneni "tüketmek" anlamında "anlayamaz". Çünkü sergilenen, herkese genel yeteneklerinin duyumluluğu-oranında hitabeden bir meta değildir artık; içerik "herkes için ürün" haline dönüştürülmüş, "uluslaştırılmıştır". Kullanım şekli olarak biçim, yapılan işin, yani eğitimin göstergesidir. Varolan konuların incelenmesinin neden verimli çalışmaları ferahlatan birşey olduğu bu noktada belli olur. Çünkü varolmuş dönemleri vurgulayan, onların özelliklerini gösteren varolmuş öğelerin kullanılması eskinin yeniden değil, yeninin eskiden türetilmesi yalnızca bir seçimdir. Burada işlevsellik değişiminin ağır basan verileri unutulmuştur. Bilinen bir konuda jest, içerik ortaya çıkarılırken gerekli (üretici ve tüketici için) durum almalar doğru konmalıdır, konuya karşı olsa bile Tiyatronun bu işlevselliği bütün gösteriye katılanların salt birliğine dayanır. Teknik bir adım olan gösterinin oyun yazarlığına olan üstünlüğünün, üretim aracının ürüne olan üstünlüğü demek olması işlevsellik değişimine çekilmiş bir settir(burada devrimci politik ekonomi, anlayış göstere mez).

Seyircinin isteği dışı (büyüye, hipnotizmaya dayanan), kendini oyuna teslim eden bir tutum yerine zorlanması, onu politize eder. Politik bir tavır alış hiç de çelişkiler üstü bir tavır alış değildir. Oyunun sergilenişi bu andan itibaren birkaç tiyatro yazarının "ilhamı" olmaktan çıkar ve kamu oyunun sessiz bir diktası durumuna gelir.

9) ÜRETİM ARACI OLARAK TİYATRO

Burjuva tiyatrosu, seyirciyi sürekli genişleyen bir pazar içindeki alıcı olarak görmüştür. Seyircinin bu şekilde düşünülüşü, tiyatronun işlevselliğinin teknik bir ön koşulunu oluşturmuştur.

Sınıfsal karakteri gereği bu tiyatro hiç bir sonuç ortaya çıkarmamıştır. Örneğin, uzun süreden beri pratikte uyguladığı tanrıtanımazlığı ideolojik alanda yansıtmaktan korkmuştur

Bir süre sonra ortaya çıkan kamuya açık tiyatro kurumunun değiştirilmesi sorunu, giderek bu kurumun bağlı olduğu toplum düzeninin değiştirilmesi sorununa dönüşmüştür. Böylece bundan bağımsız olmayarak yeni tiyatro yazarlığı bu dönüşme sürecinde kendini gerçeğin içinde bulmuştur. Ekonominin konu edinilmesiyle tiyatronun önündeki engel ortadan kalkmıştır. Burada eğilim olarak gözüken şey aslında maddenin eğilimidir. En gerçek olan gerçeği içeren edebiyat oluşmuştur; bu yalnız insanlararası somut ilişkileri içeren, oyun yazarlığının maddesini değil, yeni oyun yazarlığının boşlukta uyguladığı diyalektiği de varsayar. Kendi diyalektiği onu ekonomiye götürmüştür. Ekonomi ise, onu diyalektiğin bir üst aşamasına iletmiştir: bilinçli aşamaya.

(B.Brecht'in tamamlanmamış notlarından, 1931)

TAHRİKLER KÜRT DİRENİŞİNİ ENGELLEYEMEZ

Baştarafı/sy.1/st.9

1975 yılındaki Kürt direnişinin yenilgiyle sonuçlaşmasından sonra gelişen olayları kısaca gözden geçirmekte yarar var. Böylelikle bugün Hakkari'ye de sıçrayan olayların gerçek nedenlerini anlamamız mümkün olabilecektir. Bir yanıyla da Hürriyet'in ve diğer tüm işbirlikçi güçlerin etrafa yaydıkları karanlık haberlerin ardındaki durumu görmemiz kolaylaşacaktır.

1970 yılında Kürdistan Demokrat Partisi ve Irak Baasçıları arasında imzalanan özerklik anlaşmasının uygulanmaması üzerine 1975 'te tekrar başlayan çatışmalar Kürt direnişini yönlendiren önderliğin mücadeleyi yürütememesi karşısında ağır bir yenilgiyle sonuçlandı. KDP yönetimi başta Barzani olmak üzere İran'a sığındı. Birçok peşmerge öldürüldü bir kısmı mücadeleyi bırakıp Baasçılara teslim oldu. Kararlı bir çok unsurda, dağınıkta olsa dağlarda gizlendi. Zaman zamanda, askeri karakollara düşmanın diğer mevzilerine saldırılar yönelttiler.

1976 nın Ağustos'una doğru KDP'yeniden örgütlenmeye çalıştı. Düzenlenen bir konferansta yenilgiye yol açan nedenleri gözden geçirerek, "Geçici Komite" adı altında ve Barzani'nin oğlu Mesut'un önderliğinde ilişkilerini toparlamak üzere harekete geçti. Zaten dağlardaki peşmerge gruplarının bir çoğu da, KDP'ye bağlıydı.

KDP, yeniden toparlanırken Celal Talabani de Suriye'nin desteğinde KDP'ye karşı olan unsurlarla Kürt Ulusal Birliği adı altında yeni bir örgütlenmeye gitti. Suriye'de, ilişkide oldukları insanları eğiterek, Güney Kürdistan'da mevziler ele geçirmeye çalıştı. Güçlerini, zaman zaman Güney Kürdistana gönderdi. Oradaki KDP ye muhalif güçlerle bağlar kurdu.

Celal Talabani, bilindiği gibi 1961'de başlayan ve 9 yıl süren Irak Kürdista'nındaki Kürt ulusal hareketine 1964'lere kadar önderlik eden kişilerden biridir. 1964 yılında KDP önderliği ile Barzani arasında çıkan ihtilaf Celal Talabani ve arkadaşlarının yenilgisiyle sonuçlandı. Tutarsız ve Kürt direnişine zarar veren bazı girişimlerinin sonuç vermemesi üzerine Celal Talabani, Avrupa'ya gitti, 1970 yılında KDP'yle, ilişkilerinin düzelmesi üzerine Avrupa'da, Kürt hareketine destek sağlanması konusunda çalıştı. 1975 yenilgisi üzerinede KDP dışında hareketin toparlanması doğrultusunda faaliyetlerine hız verdi. Celal Talabani, Mahmut Osman ve Ali Askeri, gibi diğer bazı KDP'nin içinde önemli yerleri olan kişilerle de ilişkilerini geliştirdi.

1976 dan beri, KDP ile Kürt ulusal Birliğine bağlı güçler arasında özellikle de Irak, İran ve Türkiye "sınırları" nın kesiştiği yerde zaman zaman çarpışmalar oldu Bunlar yine burjuva basınımıza da yansıdı. Ama hiç bir zaman bu olaylar bu son dönemlerde olduğu gibi ve Hürriyet'in yaptığı şamata gibi önemsenmedi.

Ayrıca Irak uşaklarının zaman zaman "sınır" köylerini de bombaladığı Irak askerlerinin "sınırlarımızı" geçtiği haberleride basında yer aldı.

Bu haberlerden de, çıkan ve bölgeden aldığımız bilgilerde Irak Kürdistan'ında gittikçe yayılan ve güçlenen bir Kürt direnişinin olduğu ve bu direnişin başını da ağırlıkla KDP " Geçici Komite''nin çektiğiydi Yine Kürt Ulusal Birliği"ninde bazı yerlerde mevziler kurduğu ve Irak baasçılarına karşı çarpıştıklarıydı Ayrıcabu iki gücünde kendi aralarında özellikle Hakkari bölgesine yakın yerlerde kendi aralarında da zaman zaman silahlı olarak çatıştıklarıydı. İşte Güney Kürdistan'da olanların en kısa özeti buydu ve bunlar Kürdistan'ı bölen, dört sömürgeci ülkenin hakim sınıfları tarafından da bilinmekteydi. Yine Kürt direnişinin herhangi bir şekilde zafer kazanmasının bu dört ülke tarafından hiçte hoş karşılanmayacağı gerçeği de ortadaydı.

Bu arada İran'da Şah'ın yıllardır süren baskı ve zulmüne karşı olaylar gelişmeye ve bazı şehirlerde ayaklanma hareketleri görülmeye başlandı. İran hakim sınıfları bu olayları gizleyemez bir duruma düştü. Öte yandan Irak'ta Baas iktidarına karşı Irak Komünist Parti'sinin içinden de olmak üzere bir çok kesimlerden tepkiler gelişti. Suriye' de kitleler hakim sınıfların Lübnan politikası ve İsrail'le olan durum konusunda gittikçe yaygınlaşan bir huzursuzluğun işine girmişti.

Türkiye'de de oligarşi yeni hükümeti aracılığıyla içine düştüğü bunalımı atlatmak için bir yandan emperyalizme olan bağımlılığı dahada pekiştirecek girişimlerde bulunurken ülke içinde baskı ve zulümle gelişen toplumsal muhalefeti engellerken, diğer yandan da kitlelerin öfkelerini yatıştırmak ve dikkatleri başka sorunlara çekmek için çaba harcıyordu. Bilindiği gibi oligarşinin sıkıştıkça baş vurduğu iki kozu vardı: Bunlardan birincisi Kıbrıs'tı. Diğeri de "bölücülerin doğuda bir Kürt isyanı çıkaracakları " hikayesiydi. Hikaye diyoruz gerçekten de, 1925-38 arası Kürt isyanlarının bastırılmasından bu yana Türk hakim sınıfları sıkıştıkça aynı tehlikeyi öne sürüyorlardı. Bu onlar için adeta bir kurtuluş umudu olmuştu. Ama bu umutla oynamak, her zaman başlarına büyük bir bela açma tehlikesini de içinde taşıdığı için, ihtiyatlı adım atıyorlardı.

İşte, "Bölücülük" demagojisi ve Hürriyet'in yayını, böyle bir ortamda gelişti ve yoğunlaşarak kamuoyunun dikkatleribu sorun üzerinde toplandı.

Hürriyet'in iddiaları şunlar:

1-"Doğu'da bir Kürtdevleti kurmak isteyen KAWA adlı gizli örgüt SAVAK tarafından harekete geçirildi. vs."

İran'da binlerce yurtseverin katledilmesinden, işkenceden geçirilmesinden sorumlu olan SAVAK adındaki gizli teşkilatın Türkiye'deki Kürtleri ayaklandırmak için yoğun bir çaba içine girdiği iddiası biraz şüphe götürmektedir. İran'ında başında bir Kürt belası varken ve Güney Kürdistan'daki direniş, onu da çok yakından ilgilendirirken, kendisi için bir tehlike teşkil edecek olan " Bağımsız bir Kürt Devleti" ni istemesi tartışılır bir konudur. Hele bu işi KAWA'ya yaptırmak istediği iddiası büyük bir yalandır. Hürriyet düzmece bazı olaylar yaratarak, kamuoyunu bu yönde şartlandırmak istemektedir.

Hürriyet'in iddialarının aksine dışişleri bakanlığı ve Hakkari'ye "köy ulaşım projesi" ni başlatmak için giden Ecevit'in orda yaptığı konuşmalarda, İran'ın yakın bir dostumuz olduğu açıklanmıştır.

Hürriyet bu tür bir yayınla dikkatleri bazı gerçeklerden uzaklaştırmak çabası içindedir.:

BİRİNCİSİ: Güney Kürdistan'da Kürt direnişinin gelişmesi üzerine Irak, İran ve Türkiye' nin Kürdistan'daki valileri Irak'ın başkenti Bağdat'ta bir araya gelerek alınacak tedbirleri birlikte saptamaya çalışmışlardır. Bu toplantı konusunda resmi bir açıklama yapılmamıştır. (Bizce Hakkari valisinin bir kaza geçirerek ölmesinin şüphe çeken yanları vardır)

İKİNCİSİ: KAWA adlı grubun (ki sosyal-emperyalizmi" savunmaktadır. Kendi içinde "Üç dünya teorisi" üzerinde çıkan tartışma sonucu bölünmüştür) ön plana çıkarılması da belli amaçlara dayanmaktadır. KAWA'nın Kürdistan'daki Kurtuluş Hareketi içinde ki yerinin ne olduğunu Hürriyet iyi tahmin ettiğinden bir anlamıyla KAWA'nın propagandasını yapmaktadır. Türkiye devrimcileri açısından Aydınlık çizgisi neyse Kürdistan'lı devrimciler açısından da KAWA aynı konumdadır. Kaldıki şu anda Kürdistan' da KAWA ciddiye alınacak bir güç bile değildir

2-"Barzani ve Talabani yanlısı Kürtler Hakkari de çarpıştı. Çok sayıda ölü ve yaralı var" Bu iddiada yazımızın başından beri açıkladığımız gerçekleri çarpıtmaktadır. Hürriyet Türkiye'de Kürt olmadığını ileri sürerken "Doğudaki bölücüler vatanı bölmek istiyor" demagojisini ağzında sakız yapıyor. Bu bile, Hürriyet'in ve sömürgeci-oligarşinin Kürt halkının varlığını inkar etmesine karşı suratlarına çarpmış bir gerçektir."Doğu" dedikleri yerler Kürdistandır. "bölücüler" de Kürdistan'lı yursteverler dir.

"Barzani ve Talabani yanlısı Kürtler çarpıştı" derken, Hürriyet gazetesi bu propagandayla aynı zamanda Kürt halkı arasında yılgınlık ortamını körüklemek istemektedir.

3-Ecevit'in "Köylüye ulaşım projesi (KUP)" aslında oligarşinin bölgede gelişecek olaylara karşı aldığı bir tedbirdir Köye yol, su, elektrik götürecek olan sömürgeci-oligarşi, denetim mekanizmasını yaygınlaştırmaya ve sömürü politikası için tedbirler almaya çalışmaktadır. Bu tedbirlerin anlamı Kürt halkı için daha çok baskı ve sömürü daha çok Türkleştirme yani varlığının yok edilmek istenmesidir.

4-Hürriyet, çok yönlü iddialarla süslediği yaygarasıyla birçok kişi ve grubun ve genel olarak kamuoyunun kafasını bulandırmaya çalışmaktadır. "Kürt direnişinin arkasında Amerikan emperyalizmi var", " Kürtler provokasyona geliyor" şeklindeki kalın kafalı bazı sosyal-şovenlerin de yaydığı hava Hürriyet'in bu konuda işini oldukça kolaylaştırmaktadır.

Ama bu oyun sökmeyecektir. Kürdistanlı devrimciler bu oyunu bozacaktır. Türkiye'nin yurtsever ve devrimcileri Kürt halkını yalnız bırakmayacaktır. Hürriyet inde, Ecevit ve diğerlerinin de demagojileri, oligarşiyi mukadder sonundan kurtaramayacaktır

Türkiyeli ve Kürdistanlı devrimciler İran Irak ve Suriyeli yurtseverler, başta Amerikan emperyalizmi olmak üzere kendi sömürücü sınıflarının tezgahladığı bu tuzakları da aşacaktır. Kürdistan özgür ve demokratik bir ülke Türkiye, Irak, Suriye ve İran bağımsız birer ülke olacaktır. Tarihin gidişi bu yöndedir. Bu gidişi durdurmaya hiç kimsenin gücü yetmeyecektir.

BİJİ RIZGARİYA KÜRDİSTAN

EMİ DİRENİŞİ

BAŞTARAFI: Say:1 St:3

Buna rağmen biz çalış madık. Bu günden itiba ren direniş başladı ve patronun da baskıları yoğunlaştı. Jandarma ve bekçilerle direnişi dağıtmaya çalıştılar. Çeşitli kişilerle işçileri tahrik edip olay çıkarmak istediler. Biz bilinçli bir şekilde olaylar karşısında kendimizi sorumlu tutamıya cakları şekilde davrandık. Bir süre sonra tekrar patron altı tane işçiyi adam tehdit etme, yaralama, öldürme suçundan biri kız arkadaş olmak üzere mahkemeye verdi. Suçlamaların asılsız olduğu ortaya çıkınca işçiler beraat etti. artan soğuk ve yağmur işçiler için çadır gereksinmesi doğurdu. Sendikadan çadırı temin ettik, Belediye yer tesbiti yaptı çadır hakkı tamamıyla alındı. Bir gece çadırı kurduk. Patron, jandarma getirdi, o gece jandarma baskısıyla çadırı söktürdü. Arkasından biz uğraşlarımızı devam ettirdik.. Valilikten izin alınması gerektiği söylendi. Valilik izin vermedi çadır yeri için. Ondan sonra bütün zor şartlara rağmen direnişimizi devam ettirdik. Daha sonraları sık sık ufak tefek sebeplerle jandarmayla karşı karşıya getirildik. Patron işçilerin birliğini dağıtmak için bütün olanakları seferber etti. Bütün bunlar zamanı uzattı ve faşist baskıların ötesinde bir şey yapmadı, Bütün bunlar işçilerin birliğini pekiştirdi, işçileri mücadele yönünde kamçıladı.

TÜRKEŞ ADİ BİR YALANCIDIR

BAŞTARAFI: Sy:1 St:5

ten yapılanlar ortadaydı: haklı bir istekleri için direnen öğrencilere 1000 e yakın polis ve jandarma tanklarla saldırıyordu. Öte yandan içinde sayısız cinayetlerin işlendiği, işkencelerin yapıldığı ve 100 kişi tarafından gasbedilmiş bir durumda olan 1000 kişilik Edirnekapı yurdu bütün Bakanlık kararlarına rağmen bir avuç faşistin işgali altındaydı. Bu bir yana, Türkeş kendisinin ve partisinin her an tekrarladığı "komünistleri biz ezeceğiz" laflarını unutmuş gibiydi.

Gerçekte Türkeş hiç bir lafını unutmuş değil. O "komünizmin en azılı düşmanının kendisi olduğunu, eline fırsat geçtiğinde sadece komünistleri değil, tüm ilerici ve demokratları, bir başka deyişle kendisinden olmayan herkesi ezeceğini biliyor. Ancak kendisini mazlum göstermeye çalışmakta. Tüm baskıların, tüm zulmün kendisine yöneldiğini yaymaya çalışıyor. İşkence feryatları bundan. Ağzı köpürerekten küfürler yağdırması bundan. Çabası faşistleri halka mazlum göstermek, işlediği cinayetleri bu mazlumluk perdesi arkasında uyutmaya çalışmak.

Aynı günlerde toplanan CHP ortak grubunda ise Muammer Aksoy MHP'nin kapatılması için gerekli verilerin elde olduğunu, ve MHP'nin kapatılmasının CHP' ye şeref kazandıracağını anlatıyordu. Gerçekten de yüzlerce cinayetin suçlusunun MHP'liler olduğu, bütün MHP binalarının, bütün Ülkü ocaklarının ve faşistlerin elinde bulunan bütün öğrenci yurtlarının birer işkence tezgahı olduğu, birer cinayet yuvası olduğu bu kadar açıkken MHP'nin kapatılması gerekir.

Ne var ki hükümethem sağa-hem de sola karşıyız paravanası arkasında hiç durmadan ilerici demokrat ve sosyalistlere saldırmaktadır. Kitaplar toplanmakta, direnişlere hunharca saldırılmakta, polise düşen devrimcilere, komünistlere işkence yapılmaktadır.

CHP daha önce verdiği vaadlerin hiç birini tutmamaktadır. Faşist yuvalar durmaktadır. 141-142 durmaktadır.

Bütün bu gelişmelerin üzerine 1 Temmuz günü polisler ve jandarmalar bu defa da Edirnekapıyurdunu sardılar. Kapıları kaynaklanmış, arkasına barikatlar kurulmuş bulunan Edirnekapı yurdunun bu ilk sarılışı değildi. Daha öncede polisler yurdu çeşitli defalar sarmış ve her seferinde içini boşaltmadan çekilip gitmişlerdi. Her defasında faşistlere yurdu boşaltmaları için "mühlet" verilmişti.

1 Temmuz günü Edirnekapı yurdunun sarılması 6 saat sürdü. Faşistlerin şefi Fethi Yıldız ve MHP gençlik kolu başkanı Kazım Ayaaydın defalarca polis ve jandarma yöneticileri ile pazarlık yaptılar. En sonunda jandarma komutanı faşist öğrencilerin üzerlerinin aranmayacağını söyledi. Bunun üzerine faşistler yurdu boşalttılar ve Beyazıt'a kadar bir yürüyüş yaptılar. Polis bu yürüyüşede seyirci kaldı.

Jandarma komutanının faşistlere verdiği söz faşistlerin üzerlerinde silah olduğunun kabul edilmesi ve bu silahlarını taşımaya devam etmelerinin kabul edilmesi anlamına gelir. İTÜ direnişindeki bütün öğrenciler emniyete götürülürken faşistlerin yürüyüş yapmalarına dahi ses çıkarılmamıştır.

Bütün bunlar kimin kime karşı olduğunun göstergeleridir. Kimin Türkiye halklarından yana olduğunun, kimin halklara karşı ve faşistlerden yanaolduğunun göstergesidir.

Türkeş sık sık " hesap sorulacağından" bahsetmektedir. Onun hesabını bilmeyiz ama Türkiye halklarıda kendi hesabını soracaktır. Aynen Hitler'den, Mussolini den sorulduğu gibi Türkeş'ten ve bütün Türk faşistlerinden hesap sorulacaktır. Türkeş mutlaka birgün Mussolini'nin akibetine uğrayacaktır.

TÜM DÖKÜM-İŞ

Baştarafı Sy.1/st.9

şubat 1978 'de örgütlenmişlerdir. İşveren, işçilerin topluca Tüm Döküm İŞ saflarına geçmeleri ve mücadeleyi engellemek isteyen sarı Tek Met-İŞ'li sendika ağalarını işyerinden kovmaları üzerine Tüm Döküm İŞ'i çoğunluk sendikası olarak tanımak zorunda kalmış ve işyerinde işçi temsilcilerini Tüm Döküm-İş üyeleri kendi aralarından seçmişlerdir.

İşyerinde örgütlenme, ve eğitim çalışmalarını sürdüren Tüm Döküm -İŞ işvereni haziran ayında protokol imzalamaya çağırmış ve üyeleri adına yeni haklar talep etmiştir. Patron, önce işyerinde sarı sendika ile imzaladığı toplu sözleşmeyi öne sürerek protokole yanaşmamış, işçileri işyerini kapatmak, işten atmak tehditleri ile yıldırmaya çalışmıştır, ama işçilerin kararlı direnişi ile karşılaşınca tepkisi uzun sürmemiş, MESS'in de arka plandaki bütün baskısına rağmen, protokolü imzalayarak işçilere yeni haklar sağlanmasına boyun eğmiştir, protokolle Tüm Döküm-İŞ üyesi işçilerin ücretleri arttırılmıştır.

İşçilerin birlik ve Mücadelesinin engel tanımayacağı böylece bir kez daha ispatlanmıştır.

KANTAÇ

Baştarafı/sy.1/st.9

mevcut durumu kendisi için bulunmaz bir bayram sayan patron bir arkadaşımızı havadan sudan bahanelerle 13. maddeye göre attı. Bizim itirazımızı ve karşı tavırlarımızı dinlemeyen patron kararını geri almadı. Toplandık ve sendikanın direktifi altında içeride pasif direniş yaptık. Üretim oldukça düştü. Bir hafta sonra beş arkadaş da ha attı.

Ama bu mücadelede belirleyici olan biz işçilerin birliğidir. Sonucu ne olursa olsun bizim için zengin deneylerle dolu bir mücadele olacaktır."

İŞÇİLER TÜMÜYLE KONGREYE GELSE

BAŞTARAFI: Sy:1 St: 8

leyerek, Merkez denetimine geldiğimizde, şubelerde edindiğimiz müşahade Şu: Çerkezköy şubemizde, Çerkezköy işçilerini sendikamıza bağlayacak kıratta örgütlenmiş, Merkez tarafından gönderilmiş kimseyi bulamadık... Eyüp şubemiz hakeza. İzmir şubemiz kapanmak üzere, Uşak şubemiz gerilemiş.. Elazığ Şubemizide kaybetmiş bulduk. Gaziantep şubemiz kesif bir mücadele içerisinde. Sendikamızın adeta mücahitler yatağı olan Adana şubemizin tamamen kaydedilmek üzere olduğunu gördük. Ayrıca bütün sendika teşkilatımızda merkeze karşı adeta bir ihtilal havası olduğunu müşahade ettik.

Alttaki alıntıda da kaybolan milyonlardan sözediliyor:

"MERKEZ DENETİMİN III. RAPORU

MADDE:5

Son denetimimiz yukarda arzettiğimiz sebeplerden ötürü yarıda kaldığından yüzbinlerce para sarfedilen İzmir ve Adana'ya ait kayıp masraf bilançosunu huzurunuza getiremedik. Söylentilere göre bu her iki şubemiz sendikamıza bir milyonun üstünde fazla masrafa malolmuştur..."

Bakırköy şubesi ve alım satım komisyonu:

"...Çalışma sistemi çok bozuk olan bu kolun denetimi sırasında gerek personel, gerekse mesul kişiler bizden çok rahatsız olmuşlar ki bizlere layıkıyla yardımcı olmamışlardır.. Bu nedenlede konfeksiyon satış kısmının denetimine imkan bulamadık. "

Şubede birdenbire pey dahlanan "alım- satım kolu" diye bir kol. Müşteri şube Başkanı Mülayim Güdücü, Satışı yapan sabık başkan vekili, şimdiki genel sekreter Yunus Kara....Bu masum alış verişten tabana düşen payda, bu sonradan olma komisyonun "kol" kısmı..

Muhalefet bu "üç kağıdı" iyi değerlendiriyor; delegeler ellerine sıkıştırılan "21 No.lu faturanın" fotokopisinde şunları okuyorlar:

"Delege arkadaş bu adamı iyi tanı!

Bir patrondur! Sendikanın da başkan vekilidir! "

Bu cümlelerin okla gösterdiği resimde de Yunus Kara, Mafia Şefleri gibi sırıtıyor. Ama kongre sonucu delegelerin pek etkilenmedikleri görülüyor; bu işçi tüccarını sendikanın "ikinci patronluğundan" alıyorlar, "genel müdürlüğüne" getiriyorlar..

"Yalnız 30163 lira "-cık fatura, Yunus Kara" nedir ki?" deyince, "hiç birşey" oluveriyor..% 15 de iskontosu var ki, bu da Güdücü'ye sorulması gereken bir uzmanlık kolu.. Soruluyor, fakat kongreye kadar, bir kaç adım öncesinden kongreye kadar.. kongre arkasından sorular niteliğini kaybediyor, yeni soru aranıyor..

Muhalefetin geçmişte ve şimdi uyguladığı taktik, klasik bir savaş taktiği: Karşı taraf tüm gücleriyle abanıp, zafer benim dediği an, cephe gerisine çekilmek, yeniden saldırı için, yeniden toparlanmak. Taktik genel olarak sonuca götürücü.. Fakat bu savaşta, bu taktik şimdiye kadar başarılı olmadı bundan sonra da olmayacak. Çünkü, geri çekilmede savaş meydanında, o kan barut içinde unutulan bir şey var; işçi sınıfı Huzursuz, güvensiz, patronlarla başbaşa; merkezi az çok tanıyan, -genelinde- muhalefetten bihaber TEKSTİL işçileri..

Ağızdan her çıkanı papağan gibi yineleyen birkaç delegeyi "taban" diye görmek kötü bir yanılgı. Taban apayrı birşey, tümüyle kongreye gelebilse merkeze de, muhalefete de avucunu yalattıracak garip bir şey!

Bu çarpık (!) yargılaranereden saplanıyorlar, diye kendine soranlar olur, hemen cevap layalım: Bu saplanma işin de dayanağımız, Rıdvan Budak'a merkezin bir numaralı adamı diyen keskin muhalefet delegeleri ile, Erol Yalçın'ı muhalefetin başı, Yunus Kara'yı da oldukça güçlü bir ikinci muhalefetin (!) başkan adayı bilen merkez delegeleri.

TEKSTİL MUHALEFETİNİN GEÇMİŞİ

Yukarıdaki geçen kongre dönemindeki genel durumu ve muhalefetin çalışmalarını kısaca özetledik. Muhalefet kongrede başarılı olamadı, bunda Merkez'deki sarı sendikacıların polisle işbirliği yapmasının rolü belirleyici bir önemde idi.

Ama muhalefetin tutarsızlıklarının, ilkesizliğinin de kongrenin kaybedilmesine yol açtığınısöylemek gerekli. Muhalefetin yönlendiricileri esas olarak o dönemde TSİP'li olan " Doktorcu" unsurlardı. Tırnak içinde "Doktorcu"diyoruz, çünkü sosyalist sendikacı olduklarını iddia eden bu unsurların sendikal mücadelede ve devrimci mücadeledeki tavırlarının sosyalist tavırla ilgisi yoktur.

Kongre öncesi TEKSTİL Sendikasında organizatörlük yapan ve yönetime muhalif işçileri örgütlemeye çalışan bu kişilerin, yaptıkları çalışma deşifre olunca Rıza Güven ve yardakçıları tarafından görevlerine son verildi.

Bundan sonra yapmaları gereken tabanda örgütlenmeye hız verip, muhalefeti toparlamak ve sarı merkezin oyunlarını sergilemek olacağına; yeni bir sendika kurarak muhalefet çalışmalarını oradan yönlendireceklerini! söylediler ve bunu yaptılar. Böylece Tüm Dokuma-İş Sendikası kuruldu. Bir yandan da sendikanın kuruluşundan sonra dağıttıkları bildirilerle, sınıf sendikacılığını bu sendikayla gerçekleştirecek lerini söylüyorlardı. Bu sendika başlangıçta içindeki sosyalist unsurların da çabasıyla olumlu adımlar attı. Fakat Tekstil işkolunda son derece örgütlü olan işverenlerin ablukası ile karşılaşınca Epengle direnişinde ekonomik olarak çöktü.

"Sosyalist Sendikacılar" Epengle Direnişi için toplanan paraları işçilere dağıtmadılar. Para tükenince de direnişi kaldırdıklarını söylediler. Böylece işçi sınıfı haini yüzleri açığa çıktı, aldatarak yanlarına aldıkları sosyalist unsurlar bu olaydan sonra kendilerine gereken tavrı koydular.

Bu arada TEKSTİL' in kongresi yapıldı. Yukarıda çalışma anlayışlarını anlattığımız kişilerin "öncülüğünde" yürütülen muhalefetyenildi
halefet yenildi. Kongreden sonra "öncüleri" arayan muhalefet delegesi işçiler, kendilerini bulamadılar, çünkü işçilerin karşısına çıkacak yüzleri yoktu. Aralarından teselliyi içkide arayıp, kongreyi kaybettikten sonra içmeye giden de çıktı. Bu "öncülerin".

Bütün bunlar devrimci işçilere ders olmalı, gelecek kongreye geçmişten dersler çıkararak, olumlu deneyleri örnek alıp, olumsuzlardan kaçınarak hazırlanmalı öncülük iddiası ile ortaya çıkanları iyi tanımalıdır.

(Devam Edecek)

NURETTİN İL

BAŞTARAFI: Sy:1,St:8

ettiği, dolayısıyla katil olduğu açıktır. Ancak buna rağmen mahkemenin kendisini serbest bırakması oligarşinin köpeklerini nasıl koruduğunun bir göstergesidir. Öte yandan gelecek duruşmanın Kasım ayına ertelenmesi olayın unutturulmak istenmesidir. Aynı hesap Nurettin Yoldaş'ın cenazesinde de yapılmıştı. Cenaze sırasında görevli vali muavini cenazenin Topkapı'ya kadar törenle götürülmesine izin vermeme gerekçesi olarak "Halk görüyor, tahrik edici oluyor, bu yüzden müsade edemeyiz" diyordu. Polisin katilliğinin, hunharlığının teşhir olmasındankorktuğunu açıkça söylüyordu. Bu nedenle bu defa da mahkemeyi uzun bir geleceğe erteleyerek unutturmak istiyorlar. Ama aldanıyorlar! Devrimciler Nurettin Yoldaşın hesabını unutmayacaklar. Katil polisten mutlaka hesap sorulacaktır. Oligarşinin mahkemeleri, istediği kadar çırpınsın. Halkın devrimci-demokratik iktidarı bütün faşist katillerden olduğu gibi Yaşar Beton'dan da hesap soracaktır.

FERİKÖY EMEKÇİ-DER

BAŞTARAFI: Sy:1,St:7

bir kararlı ve örgütlü sürdürmek azmindeyiz..

Devrimci öğrencileri emekçi kitleler arasına koşmaya, bütün hayatını onlarla bütünleştirmeye çağırıyoruz. Devrimci öğrencilerin emekçilerin mücadelesine katacakları çok şey var. Tabii, öğrenecekleri birçok şey olduğu gibi"

EMEKÇİ-DER Feriköy Başkanı Ali Öztürk, EMEKÇİ-DER'in üye kayıt kampanyasının Feriköy'de de sürdürüldüğünü bildirmiştir.

Feriköy işçi-emekçi yığınların oturduğu bir semttir. Özellikle bu semtin arka taraflarında gecekondu mahalleleri vardır. İstanbul'un göbeğinde elektrik yol, su, kanalizasyon vb. bir çok sorunlarla karşı karşıya olan emekçi kitlelere sorunlarının çözüm yollarının ancak devrimci-demokratik mücadeleye katılmaktan, geçtiğini kavratmaya çalışıyoruz. Gecekondu halkının tapu sorunu ve diğer sorunları hakkında önümüzdeki günlerde yoğun bir çalışma başlatacağız. Devrimci düşünceyi gerçek sahiplerine ulaştırmak devrimcilerin görevidir. Emekçilerinkurtuluşu kendilerinin eseri olacaktır.

NOT:
Geçen sayımızda yazının sonu bir teknik hata sonucu tamamlanamamıştır. Yazının sonuna "görüyoruz" kelimesi eklemek gerekmektedir.

KURTULUŞ
BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ ve EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN

Sahibi : M. Mevlüt KAPTAN
S. Müdürü: Yunus ER

Yazışma Adresi: PK:308 KIZILAY-ANKARA
Her türlü ödeme için:M.Mevlut Kaptan,
Posta çeki no:109207

BASILDIĞI YER:
DAİLY NEWS WEB OFSET
TESİSLERİ - ANKARA

Yönetim Yeri:İbrahim Müteferrika sok. Fazilet Han Kat:4 No:409 ULUS-ANKARA

Mahmut Aziret'in katili Oligarşidir

Yeni Çeltek madeninde çalışmakta olan devrimci işçi arkadaşımız Mahmut Aziret 18.6.1978 tarihinde madende çalışırken zehirlenerek öldürüldü. Mahmut arkadaş dikkatsizlik veya bir kaza sonucu ölmedi. Onun ölümünden patronlar sorumludur. Çünkü ocak iş işletmeliğine göre her sabah işçiler ocağa girmeden önce görevli mühendis tarafından ocağın zehir durumunun tesbit edilmesi gerekmektedir. Maden patronu ise görevli mühendisi Zonguldak'a gönderip yerine başka mühendis almayarak zehir kontrolü yaptırmamıştır. İşçiler ise zehirli olan ocakta çalışmaya başlamışlardır. Mahmut arkadaş da onlardan bir tanesidir. Çalışmaya başladıktan hemen sonra dört arkadaş zehirlenmiştir. Fakat arkadaşımız daha ilerde çalıştığı için ilk önce kurtarılamayarak, arkasında gözü yaşlı dul eşi, babasının ölümündeki önemi anlayamayacak kadar küçük olan altı yetim yavrusunu, iş arkadaşlarını ve tüm devrimcileri bırakıp aramızdan ayrılmıştır.

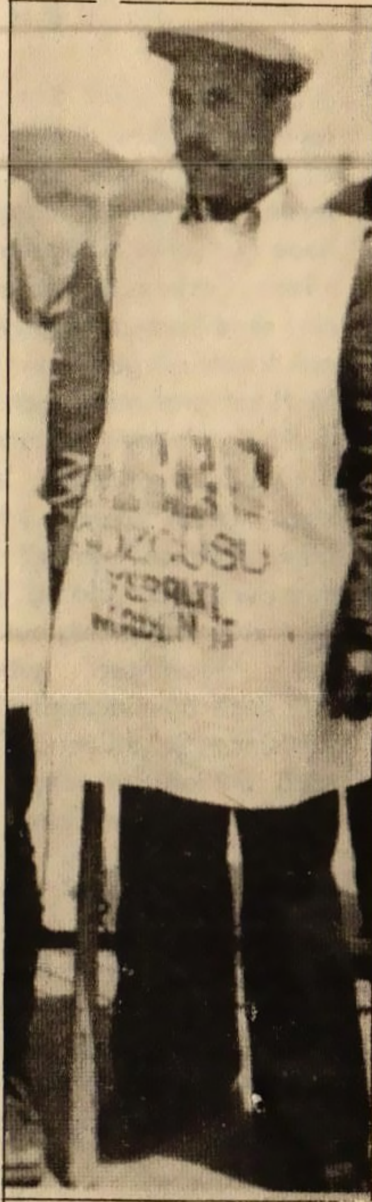
Maden ocağında Mahmut arkadaş işçi sınıfının ilkşehidi değildir. Daha üç ay önce Zonguldak'ta 17 arkadaş, Çeltek'te 3 arkadaş 1968 de eski çeltek'te 58 işçi arkadaşımız ölmüşlerdir.

Yerin yüzlerce metre altında olan bu ocaklarda çalışan işçiler her an ölümle baş başadır. Çünkü, ocakta patron daha fazla kâr edebilmek için yeterli güvenlik tedbiri almamaktadır.

Mahmut arkadaş işçi sınıfının devrimdeki yerini biliyordu. Onun içindir ki, Yiğitti, Çalışkandı dürüst ve fedakardı.

O hak aramasını biliyordu.

O 1976 ve 1978 çeltek grevlerinde 979 arkadaşı ile omuz omuza yılmadan mücadele etmiş, patronla çatışmış, yer yer diğer işçi arkadaşlarına moral vermiş,

Yiğit bir proleter devrimci idi.

Bütün bu özelliklerinden dolayı biz ona ölmedi diyoruz. Çünkü o bizim kalbimizde, bilincimizde ve mücadelemizde yaşayacaktır.

Mahmut arkadaş ve tüm devrim şehitlerimizin katilleri bulunup hesap sorulacaktır.

Faşistlerin ve gericilerin savunucusu Sinop valisi

—SİNOP—

Sinop Valisi atandığı günden bu yana anti-demokrat tutumunu sürdürmektedir. Özellikle çeşitli devlet kademelerinde yuvalanmış faşistlerin temizlenmesine karşı ayak diremektedir.

Milli Eğitim Müdürünün faşist muavinleri değiştirme isteği Sinop valisi tarafından reddedilmektedir. Faşist muavinler hala görevdedirler.

Lise müdürü gedikli faşist Orhan Görgün (1946 lardan beri faşist hareketin içindedir) hala lise müdürüdür.

Tekelde işçilerden ülkü ocaklarına ödenti kestiren, seçimlerde açıkça faşizmin propagandasını yapan ordudan ayrılma bir subay olan Tekel Müdürü hala görevdedir.

Son olarak bir devrimcinin öldürülmesi (Gaziantep'te) ve Sinop"taki cenaze töreni ile ilgili olarak 5 devrimci tutuklanmış ve halen cezaevindedir. Bu arkadaşların isimlerinin polis tarafından ezbere yazıldığını savcılar, hakimler ve Sinop valisi bilmektedir. (Çünkü cenaze günü Ankara'da olan bir arkadaşın ismi de yazılmıştır) Ve mahkeme hukuk kurallarını çiğneyerek ikinci duruşmada da şahitleri bile dinletmeden duruşmayı ileri bir tarihe atmıştır. Sinop'ta mahkemelerin dışardan idare edildiğinin bu açık kanıtıdır. Eğitimde ceza alan ve devre kaybeden 15 faşistin durumuna misilleme olarak vali, savcı, ve mahkeme üyeleri bu oyunu tezgahlamışlardır. Amaç devrimci öğrencileri tutuklatmak ve devre kaybettirmektir.

Gerze Öğretmenler Kooperatifi ticarethaneye dönüştürülüyor

—SİNOP—

Beş yıldan bu yana işlerliğini sürdüren, öğretmenler tüketim kooperatifi son zamanlarda bazı kişi ve grupların ticarethanesi durumuna dönüşmüştür. Kooperatif yönetimi, üye sayısını artırma yoluna gitmeden sürekli ortakları paylarını artırmaya zorlarken, bir yandan da demokrat ve ilerici öğretmenleri kooperatiften tasfiyeye girişmiştir. Genel kurula, 130 un üzerinde ortağı olan kooperatifin 30'a yakın ortağı katılmıştır. Bu genel kurulda 30 ortaktan da az ortağın oluruyla payların artırılma kararıalınmıştır. Daha sonra bu karar bağlayıcı sayılarak 25 ortağın kooperatiften tasfiyesine girişilmiştir. Bu uygulamalar yapılırken, 1163 sayılı kooperatifler Yasasının 52. maddesi ve kooperatif tüzüğünün 26. maddesi çiğnenmiştir. Bu uygulamalara karşı çıkan devrimci ve ilerici öğretmenler, kooperatifin olağanüstü genel kurulunun toplanmasını sağlamışlardır. Kooperatife ortak olmayanların da oy kullandırıldığı genel kurulda, demokrat görünümündeki çıkarcılarla, faşistlerin işbirliği sonucu genel kurulun gündemi tüm olarak reddedilmiştir.

Ancak ilerici- demokratların mücadelesi durmayacak, kooperatif demokrat bir yönetime kavuşuncaya kadar sürecektir. Bunun içinde faşistlere ve çıkarcılara karşı tüm güçlerin birliği gereklidir.

Bağ-Kur faşist üssü olmamalıdır

—SİNOP—

Sinop'ta Bağ-Kur teşkilatı faşistlerin ve her türlü gericilerin yuvalandığı bir kurum haline getirilmek isteniyor. Yeni kurulan bu teşkilatın başına eski Sinop Milli Eğitim Müdürü Faşist kukla A. İhsan Erdal getirilmiştir. Sosyal Güvenlik Bakanı Hilmi İşgüzar bu teşkilatın faşistlerce ele geçirilmesi ve kadrolaştırılmasını planlayan ve örgütleyendir. Bağ-Kur'da çalışacakların listesi bizzat Ankara'da bu bakan tarafından oluşturulmuştur. Listede demokrat kişileri bulmak mümkün değildir. Eskiden orman teşkilatında çalışan birçok azılı faşist de bu teşkilatın içine sokulmuştur.

Sinop halkı, ilericiler, yurtseverler, bu durumu henüz kavramış değillerdir. Reformist CHP tutarlı anti-faşist olmadığını bu olayda da sergilemiştir.

Bu kurumlarda olanları teşhir etmeli, bu kurumların demokratlaşmasını sağlamalıdır. Bu da anti-faşist'im diyen her ilerici, yurtsever, devrimcinin görevidir.

İşçi sınıfı kazandığı hakları geri vermeyecek

--ANKARA--

Yargıtay'ın yeni bir kararıyla işverenin işçiyi toplu sözleşmelerle getirilen disiplin kurulları kararı olmadan atabilmesi durumu üzerineTÜM DÖKÜM-İŞ Sendikası Ankara şubesi aşağıdaki 26.6.1978 tarihli basına açıklamayı yapmıştır:

"Ülkemizde bir taraftan emekçilere aydınlara yönelik kanlı saldırılar hızla tırmanırken diğer taraftan hayat pahalılığı ve işsizlik tahammül edilmez bir şekilde yükselmektedir.

Tüm bunlar yetmiyormuş gibi bir takım kararlarla işçilerin daha önce mücadele ile elde ettiklerihaklaralınmak giderek işçiler yeni çıkarılan bu kararlarla patronlara köle edilmek istenmektedir.

Yargıtay 9. Hukuk Dairesinin 3903 sayılı kararı gereğince; toplu sözleşmelerle getirilen disiplin kurulları kararı olmaksızın işveren, işçi çıkarma hakkına kavuşturuluyor. Yargıtayın bu kararı ile, işçi sınıfının yıllardan beri mücadelesini verdiği ve toplu sözleşmelerle elde ettiği iş güvenliği kazanımı engellenmek istenmektedir.

Sözleşmelerle her zaman için işçi lehine yeni haklar getirilmesi doğaldır. Ve sözleşmelerin de amacı, anlamı budur. İşverenin işçi lehine sözleşme ile kabul ettiği bir hak, yasada yok diye mahkeme kararı ile geri alınamaz.

Reformist eğilimli yeni hükümetin işçi ücretlerini dondurma çabalarınıda bu gelişmelere eklersek yeni hükümetin umut olmadığını, nihayi kurtuluşun işçilerin ve emekçilerin iktidarında olduğunu artık tümemekçilerbilmelidir.

TÜM DÖKÜM-İŞ olarak işçi aleyhine olan mevcut 13,17 ve 24. maddelerin kaldırılmasını istiyor ve işçi düşmanı her yasa ve düşünceye karşı sonuna dek kararlı mücadelemizi sürdüreceğimizi açıklıyoruz.

Ayrıca, baştaDİSK olmak üzere tüm ilerici devrimci sendikaları bu konuda tavır almaya çağırıyor ve bekliyoruz."

Ertuğrul Kürkçü'nün Koçaş'a Cevabı 4

Geçen Sayıdan Devam

Burada anayasa, babayasa yok. Biz onları Marmara Denizine attık " dedi. Burada her türlü işkence ve hakaretle sorguya çekildim, ve başkalarına da ben orada olduğum süre için de işkence edilmekte olduğunu, attıkları çığlıklardan duydum. İşte onun için Bay Koçaş'ın "gönlünün istediği" gibi Bay Ünlütürk'ün bu açıklamasından, onun "bu işlerle ilgisinin ve bilgisinin olmadığı" ortaya çıkmıyor. Bu açıklamadan yalnızca birtek şey ortaya çıkıyor: Bay Ünlütürk'ün bugünkü Başbakanın, son günlerde, dünkü muhalefet önderinin sözlerini tekzib ederek "kontr-gerilla diye birşey hiç bir zaman varolmamıştır" yolunda sözler söylemesinden aldığı "cesaretle" YALAN söylediği; Bay Koçaş'ında "tarihin suçlaması" vb. bir dizi iri sözün ardından, Bay Ünlütürk'ün kendisine yönelttiği küçümseme dolu sözlerine olsun bir karşılık vermeye gücü yetmeden onun üstü kapalı tehditlerine teslim oluverdiği.

Demek ki, eski "yakın tanıdık"ların, yada eski suç ortaklarının birbirlerinin kirli defterlerini açmaları pek kolay olmuyormuş.

Ama bizim Bay Koçaş gibi Bay Ünlütürk'ten korkacak birşeyimiz yoktur, onun için, onun yalanlarını sergilememizin önüne de hiçbir engel konamaz.

1. Bay Ünlütürk, yukarıda da belirttiğimiz gibi, kendisinin kontr gerillacı olmadığını söylerken yalan söylüyor. Çünkü bizzat kendisi bana sorgulama sırasında, kendilerinin kontr- gerilla olduklarını söyledi. Başlarında Genel Kurmay başkanı Tağmaç'ın bulunduğunu böbürlenerek anlattı. Ben her yasal koğuşturma heyeti karşısında bu yolda tanıklık etmeye hazırım.
2. Bay Ünlütürk Zihni Paşa Köşkü 'nün işkence yeri olmadığını söylerken yalan söylüyor. Çünkü ben burada işkence gördüm ve başkalarına edildiğini de !kulaklarımla duydum.
3. Bay Ünlütürk Zihni Paşa Köşkünün basına açık bir yer olduğunu söylerken YALAN söylüyor. Burasının herhangi bir basın mensubuna gezdirilmiş olması mümkündür. Ama ancak, burası bir işkence merkezi olarak deşifre edildikten ve işkencehaneler Harbiye Merkez Komutanlığına Bay Osman Fazıl Polat'ın denetimine verildikten sonra Eğer burası bizim işkence gördüğümüzgünlerde de basına açık idiyse, o zaman bizlerin neden bu basına açık (!) işkencehaneye gözlerimiz bağlı olarak götürüldümüz ve neden bu yapının içinde gözlerimiz bağlı olarak dolaştırıldığımız izaha muhtaç değil midir ? Eğer o zaman da burası basına açık idiyse bu, bu işkencehanenin sahiplerinin hiçbir şeyden çekinmeyecek kadar küstah olduklarını gösterir başka birşeyi değil.
4. Bay Ünlütürk işkencelerin kendisine göre yasal yollardan yapıldığını söylerken yalan söylüyor. Kendisinin demeye çalıştığı gibi sorgulamaları kontr - gerilla değil de MİT yapmış olsaydı bile bu da yasallığı kurtarmaya yetmezdi. Çünkü yasalar MİT'e sorgulama yapma yetkisi vermemektedir. Üstelik bizim sorgularımız İstanbul Emniyet Müdürlüğünde yapılmadığı halde sorgu zabıtlarının altına İstanbul Emniyet müdürlüğünde görevli polis memurlarının imzaları atılmıştı. Eğer biz gerçekten, Bay Ünlütürk' ün düzenlettiği bu belgelerde yazıldığı gibi İstanbul Emniyet Müdürlüğündesorguya çekilmişsek, o zaman Bay Ünlütürk bizim sabıka kayıtlarımızı, fotoğraflarımızı ve parmak izlerimizi de buradan alabilmelidir. Ama bunu yapamaz. Çünkü biz hiç bir zaman oraya götürülmedik. Görüldüğü gibi Bay Ünlütürk yalnızca işkencecilikten değil aynı zamanda sahte belge düzenlenmesinden de sabıkalıdır.
5. Bay Ünlütürk bütün bu yalanlarıyla kendisini temize çıkartabileceğini sanıyor ve durumunu sağlama almak için de komutanı Bay Türün'ün sıkıyönetim uygulaması hakkındaki açıklamalarına sarılmaya kalkışıyor. Ama, biraz aklı olsaydı, Bay Türün Bay Ünlütürk'ün kendi masumluğu için gösterebileceğien sonuncu tanık olurdu. O olsa olsa işkence yaptıklarına dair tanıklık edebilir başka hiçbirşey için değil. Çünkü 1972 yazındaki bir Sıkıyönetim brifingi sırasında kendisine işkencelerkonusunda yönelttikleri soruları Sıkıyönetim Komutanı olarak cevaplarken Bay Türün "Hayır biz hiçkimseye işkence yapmıyoruz, yalnızca tabanlarının altına sopa vuruyoruz o kadar" diyerek karşılık vermişti. Anlaşılan Bay Ünlütürk ve Bay Türün ile işkence anlayışlarımız farklı Herhalde onlara göre tabanların üstüne vurunca işkence yapılmış oluyor. Ne var ki, TCK'na göre bunlar işkence ve dolayısıyla da suç oluyor, yargıçlar da -tabii sıkıyönetim yargıçları değil- bunu suç olarak yorumluyorlar. İşte bunun için bütün yaptıklarından ve bunları kendi ağzıyla ifade ettikten sonra, diline Anayasa, (kendi tabiri ile, Babayasa) türünden sözcükleri dolaması hiç de Ünlütürk'ün kendi hayrına olmuyor.

Bay Ünlütürk, açıklamaları sırasında, bütün işlediği suçların maazereti olarak ve vatan ve millete yaptığı hizmetler cümlesinden olarak, bazı subayları tam da "Türkiye'yi 5'e bölerken" yakaladığını söylerken de yalan söylüyor. Çünkü hiçbir sıkıyönetim mahkemesinde, hiçbir subay bu iddialarla yargılanmadı. Ama Son Havadis gazetesinde (× × ×) imzasıyla yazılar yazan birisi, Sıkıyönetim sona erdikten sonra, "THKP-C Davası" belgelerini tahrif ederek, bu davada yargılanan subayları, Türkiye'yi 5'e bölmekle suçlayan makaleler, roman (!)lar vb. yazdı. Bunlarla 12 Mart gericiliğinin kötülüklerini mazur göstermeye çalıştı. Bununla da yetinmeyerek MC hükümetleri döneminde girişilen faşist komplolara yol göstericilik yaptı. (Eğer aklımızda yanlış kalmadıysa, o günlerinmuhalefet önderi faşist komplocularısuçlamaları sırasında bu yazıları teşhir etmişti) Bu zatın kim olduğunu herkes pek merak ediyordu. Şimdi sayelerinde bu takım yıldızın Bay Ünlütürk olduğunu öğrenmiş olduk. Boşuna dememişler "kıptinin merd olanı kendiyle öğünürken suçunu söylermiş" diye. Doğrusu Bay Ünlütürk "cesur" açıklamalar yapıyor. Eğer bütün bunlar Bay Koçaş'a hala "haz" veriyor ve kendisi, şimdide "rahat nefes" alabiliyorsa buna devam edebilir.

DEVAMI GELECEK SAYIDA

Antalya'da faşist tertipler teşhir ediliyor

FAŞİST ELEBAŞLARDAN SAMİ BAL'IN ANTALYA'YA GELMESİYLE BİRLİKTE ANTALYA'DA FAŞİST SALDIRILAR YOĞUNLAŞTI.

-ANTALYA-

Faşistler özellikle Sami Bal'ın Antalya'ya gelmesiyle birlikte bir takım tertiplere girişmişlerdir.

Önce, Antalya'ya 15. km. uzaklıkta bulunan Yeniköy'de bir belediye işçisi işkence edilerek yakın mesafeden başından kurşunlanmıştır. Aynı gün şehrin bir başka semtinde E. Enstitüsü öğrencilerinin kaldığı eve bomba atılmıştır. Ertesi gün yine saldırılar durmamıştır. Okuldan dönmekte olan E.E. öğrencilerini getiren servis arabası yaylım ateşine tutulmuş, biri kız üç devrimci öğrenci yaralanmıştır. Ve olayın olduğu yerde patlamaya hazır bir otobüsü havaya uçurabilecek etkide bomba bulunmuştur.

Yaralı arkadaşlarını hastahaneye götüren öğrenciler, hastahane dönüşü Büyük Ülkü Derneği önünde polisin saldırısına uğramıştır.

Öğrenciler toplu halde Karabayır iş hanını işgal ederek, polisin bu saldırısını boşa çıkarmışlardır.

Daha sonra adliyeye giden öğrenciler ve emekçiler gözaltında tutulan 9 öğrencinin serbest bırakılması için geç saatlere kadar adliye önünde beklemişlerdir. İfadesi alınan öğrenciler serbest bırakılmıştır. Burada kısa bir konuşma yapılmıştır.

ANTALYA'DA YÜKSELEN ANTİ- FAŞİST MÜCADELE FAŞİSTLERİN HEVESLERİNİ KURSAKLARINDA BIRAKACAKTIR.

Akhisar Belediyesindeki Faşist Baskılar

— AKHİSAR—

Akhisar Belediye Başkanı Nuri Giyik'in belediye içerisindeki faşist baskıları gün geçtikçe azgınlaşmaktadır. Bundan bir süre önce AP'nin İzmir'de düzenlediği "bayrağa saygı" mitingine belediye bandosunu götürmüştür. Fakat mitinge beş ilerici bandocu gelmemiştir. Bunun üzerine faşist Nuri Giyik 5 bandocunun işine son vermiştir. Nuri Giyik ve yandaşları belediye içerisinde "temizlik" yapmaya devam edeceklerini söylemektedirler. Fakat Nuri Giyik'in belediye içerisindeki faşist baskıları ilerici işçileri yıldıramayacaktır.

Sinema Alanında Sine-Sen'in Mücadelesi Sürüyor

Sinema alanında Sine-sen çatısı altında örgütlenen sinema emekçilerinin mücadelesi sürüyor. Son olarak, Kültür Bakanlığının 26 kuruluş temsilcisi arasında düzenlediği Sinema Yasası Taslağının danışma toplantısına katılan Sine-Sen, hazırlanan taslağın Sinemanın gerçeklerinden uzakta olduğunu görerek tasarının gözden geçirilmesini sağlamıştır. Sinema alanındaki diğer kuruluslarla birlikte Sine-sen'in değişiklik önerileri Kültür Bakanlığına sunulmuştur.

Çeşitli film şirketleriyle sinema emekçileri adına toplu sözleşmeler imzalayan Sine-sen, son olarak Tuğra Film işverenleri ile toplu sözleşme yapmıştır.

Sendika merkezinde sinema emekçilerine yönelik sağlık kontrolleri ve işsiz emekçiler için öğle yemekleri çıkarma çalışmaları sürmektedir.

Yeşilhisar'da Halk-Der Kuruldu

— KAYSERİ—

Kayseri'nin Yeşilhisar ilçesinde kitlelerin ekonomik ve demokratik talepleri doğrultusunda çalışma yapmak amacıyla HALK-DER kurulmuştur. Dernek anti-faşist, anti-emperyalist, anti- şovenist ilkeler doğrultusunda çalışmalarını yoğunlaştırmıştır. Dernek seçimlerinde KURTULUŞ - çular yönetime gelmiştir

Hastahane Çalışanları Sendikalaşmalıdır

Dr. Sami Ulus Çocuk Hastanesinden yıllardır baskı ve tehdit yüzünden birçok ilerici ayrılmıştır Ama birlik olunca işler değişmiştir. Bütün personel toplanıp yapılanları lanetlemiş, Başhekim ve başhemşirenin gitmesi için imza toplayıp bakanlığa vermişlerdir. İşçi sınıfının düşmanı faşistler, idareyle işbirliğine gitmişler, arkadaşları ihbar etmişlerdir. Bu mücadele sendikalaşma ve işçi sınıfının kurtuluşunu sağlama mücadelesinin bir parçasıdır Hiçbir baskı, sürme, cezalandırma bu mücadeleyi durduramaz.

Halkevleri Seydişehir Şubesi Açıldı

—KONYA—

Seydişehir'de 5 aydan bu yana mücadele veren T. Maden-İŞ sendikasının bu günlerde tatile girdiği görülmektedir.

Bugüne kadar Seydişehir pratiğinde mücadele veren devrimci işçilerin getirdikleri öneriler Maden-İŞ tarafından ciddiye alınmamış ve mücadeleyi pasifize etmek için her türlü burjuva oyunlarına başvurulmuştur. Seydişehir'de 1 ay önce proleter devrimciler tarafından kurulan Halkevleri şubesi Seydişehir'de her türlü uzlaşmacı mücadele anlayışını yıkarak en geniş kitlelerin biricik demokratik örgütü olma yolundadır. Halkevleri Seydişehir şubesi çalışmalarını şu alanlarda yoğunlaştırmaktadır:

-Halk sorunlarına çözüm aramak,

-Fabrikada çalışan işçi arkadaşların sorunlarının çözümüne katkıda bulunmak,

-Öğrenci gençlik sorunlarıyla uğraşarak, onları kahve köşelerinden kurtarıp başarılı öğrenciler yapmak,

-Çevre köyleri ile ilişkiye girerek onların sorunlarına çözüm bulmaya çalışmak,

-Üyelerin ve gençlerin boş zamanlarını iyi değerlendirebilmek için FOLKLOR, SPOR TİYATRO ve eğitim çalışmaları yapmak vs.